

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. aprila **2007** potrdil uradno prečiščeno besedilo

Zakona o zaščiti živali, ki obsega:

- Zakon o zaščiti živali – ZZZiv (Uradni list RS, št. 98/99 z dne 3. 12. 1999),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o zaščiti živali – ZZZiv-A (Uradni list RS, št. 126/03 z dne 18. 12. 2003),
- Zakon o društvih – ZDru-1 (Uradni list RS, št. 61/06 z dne 13. 6. 2006) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali – ZZZiv-B (Uradni list RS, št. 14/07 z dne 16. 2. 2007).

Št. 510-05/91-1/58

Ljubljana, dne 26. aprila 2007

EPA 1293-IV

Predsednik

Državnega zbora

Republike Slovenije

France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N

O ZAŠČITI ŽIVALI uradno prečiščeno besedilo (ZZZiv-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa odgovornost ljudi za zaščito živali, to je zaščito njihovega življenja, zdravja in dobrega počutja; določa pravila za dobro ravnanje z živalmi; določa, kaj se šteje za mučenje živali in katera ravnanja oziroma posegi na živalih so prepovedani; določa pogoje, ki jih je treba za zaščito živali zagotoviti pri reji živali, prevozu, izvajanju določenih posegov in poskusov na živalih, zakolu in usmrtitvi živali; ureja postopek, pravice in obveznosti v primerih, ko gre za zapuščene živali; določa pogoje za društva, ki na področju zaščite živali delujejo v javnem interesu; določa nagrade in priznanja na področju zaščite živali; ureja nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona ter kazenske sankcije za kršitelje določb tega zakona.

Ta zakon velja za vse živali, ki imajo razvita čutila za sprejem zunanjih dražljajev in razvit živčni sistem, da boleče zunanje vplive čutijo.

Ta zakon se dosledno izvaja pri vretenčarjih, pri drugih živalih pa glede na stopnjo njihove občutljivosti v skladu z ustaljenimi izkušnjami ter znanstvenimi spoznanji.

2. člen

Zaščita živali po tem zakonu je dolžnost vseh pravnih in fizičnih oseb, ki so v kakršnemkoli odnosu do živali, zlasti pa skrbnikov živali; lokalnih skupnosti in države; veterinarskih, živinorejskih, znanstveno-raziskovalnih in pedagoških zavodov; lovskih, kinoloških in drugih organizacij, ki združujejo rejce živali; društev proti mučenju živali in drugih društev, ki so se ustanovila za uveljavljanje in izvajanje deklaracije o pravicah in zaščiti živali.

3. člen

Nihče ne sme brez utemeljenega razloga povzročiti živali trpljenja, bolezni ali smrti.

4. člen

Mučenje živali je:

~~— vsako ravnanje ali opustitev ravnanja, storjeno naklepno, ki živali povzroči hujšo poškodbo ali dalj časa trajajoče ali ponavljajoče trpljenje, ali škodi njenemu zdravju;~~
~~— nepotrebna ali neprimerna usmrtitev živali.~~

"Mučenje živali je:

Comment [1]: Poleg naklepa je treba dodati tudi malomarnost.

Utemeljitev:

- opredelitev kazenske odgovornosti v 24. členu KZ
- diplomsko delo TT, poglavje 4.2.2. DPZSP

Comment [2]:

Predlagamo, da se odpravi beseda "hujšo" v besedni zvezi "hujšo poškodbo".

Alternativni predlog se glasi, da se del povedi "hujšo poškodbo ali" opusti v celoti. 1. točka 4. člena bi se torej glasila: "vsako ravnanje ali opustitev ravnanja, storjeno naklepno ali iz malomarnosti, ki živali povzroči dalj časa trajajoče ali ponavljajoče trpljenje ali škodi njenemu zdravju".

Utemeljitev:

- Menimo, da je možnost poškodbe zajeta v izrazu "škodi njenemu zdravju".
- Predlog utemeljiv: Strokovna utemeljitev predstavnika veterinarske stroke. DPZSP

- vsako ravnanje ali opustitev ravnanja, storjeno naklepno ali iz malomarnosti, ki živali povzroči nepotrebno trpljenje ali škodi njenemu zdravju;
- nepotrebna ali neprimerna usmrtitev živali.

Nepotrebno trpljenje iz prve alineje prejšnjega odstavka je vsako trpljenje, ki nima v zakonu določene pravne podlage.

Mučenje živali predstavlja zlasti ~~še posebej predstavlja mučenje:~~

- zbadanje živali, stiskanje, natezanje ali zvijanje delov telesa živali, obešanje, če ne gre za strokovne posege, udarjanje, potapljanje ali drugačno dušenje živali, metanje, suvanje ali namerno povoženje živali ter spolna zloraba živali;
- izpostavljanje živali ognju, vročim, jedkim ali strupenim sredstvom ter drugim fizikalnim ali kemičnim učinkom v nasprotju z določbami tega zakona;
- prisilno hranjenje, če to ni v zdravstvene ali v znanstveno-raziskovalne namene, puljenje perja živi perjadi, trganje rib s trnkov in druga podobna dejanja v nasprotju z določbami tega zakona;
- streljanje živali ne glede na vrsto orožja oziroma strelne naprave;
- ciljanje živali s fračo, obmetavanje s petardami ali drugimi pirotehničnimi sredstvi, obmetavanje s kamenjem ali drugimi predmeti, nastavljanje pasti, razen tistih, ki živali usmrtijo v trenutku in so namenjene za usmrtitev gospodarsko škodljivih glodalcev, zank in limanic razen uporabe lovilnih naprav, ki živali ne poškodujejo;
- organiziranje borb živali, uporaba živali za borbe, spodbujanje ter šolanje živali za borbo z drugo živaljo, sprejemanje vstopnine za borbe živali, oglaševanje borb živali, zagotavljanje informacij o borbah živali z namenom omogočanja ali spodbujanja udeležbe na borbah, organiziranje stav v povezavi z borbami živali in sodelovanje pri stavah, sodelovanje na takšnih borbah ter prisostvovanje na borbah živali, če za to ne obstaja razumno opravičilo ali kakšno zakonsko pooblastilo;
- uporaba živih živali za hrano ali vabo; izjemoma je dopustna uporaba živih živali za hrano, če so pogoji približani pogojem v naravi ali če je to neizogibno potrebno;
- preobremenjevanje živali, uporaba plemensko nezrelih živalih (premladih ali spolno nezrelih živali), onemogočanje potrebnega počitka, uporaba bolne, ranjene, poškodovane ali ustrahovane živali oziroma njeno fizično izkoriščanje, preobremenjevanje s tekom ob prometnem sredstvu ter vzpodbujanje živali s poživili (doping);
- vzreja, vzgoja in šolanje na način in s pripomočki, ki živali povzročajo bolečine ali kako drugače škodijo njenemu zdravju;
- preganjanje v naravnem ali urbanem okolju živečih živali in preganjanje s pogonom, strašenjem ali z nepotrebnim pregonom iz njihovih zavetišč ali gnezdišč; to ne velja za lovski pogon, brakado ali pritisk, če se izvede v skladu s predpisi o lovstvu, ter za izvajanje veterinarskih ukrepov;

Comment [prenosni 3]: Prepovedana ravnanja iz 15. člena se označi za dejanja mučenja, ki spadajo v drugi odstavek 4. člena, ki dejanja mučenja našteva primeroma.

– lov na divjad v času lovopusta, lov na vodeče samice v času poleganja in dojenja mladičev ter neupravičena opustitev zasledovanja obstreljene divjadi;

– ~~namerna~~ trajna ali začasna zapustitev živali, ne da bi pri tem poskrbel za njeno ustrezno oskrbo v skladu z določbami tega zakona;

– krmljenje živali s snovjo, ki ji povzroča, trpljenje, poškodbe ali smrt;

– izpustitev prostoživeče živali, ki je bila vzrejena s pomočjo človeka, v naravo, če ni pripravljena za preživetje v naravnem okolju;

– lov divjadi z namenom gojenja v nasprotju s predpisi o lovstvu in ribištvu;

– zadrževanje prostoživečih živali ~~v neregistriranih živalskih vrtovih;~~

– reja vretenčarjev, ki kažejo sami ali njihovi potomci dedne napake, ki povzročajo trpljenje živali; ta prepoved ne velja za rejo gensko spremenjenih organizmov v zaprtem sistemu, če reja poteka v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z gensko spremenjenimi organizmi;

– posegi na živalih, opravljeni v nasprotju s predpisi;

– opustitev katerega od pogojev iz prvega odstavka ~~87.~~ člena tega zakona, ki živali povzroči nepotrebno trpljenje;

– vzreja in reja živali za proizvodnjo krzna,

~~– dopuščanje brejosti živali brez ustreznih življenjskih pogojev za mladiče kot tudi posledično pobijanje živorojenih mladičev.~~

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so dovoljena naslednja ravnanja:

a) odlov živali v skladu s predpisi o lovstvu in ribištvu;

b) odvzem živali iz narave v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, lovstvo in ribištvo;

c) streljanje gojene divjadi v oborah, kadar živali ni mogoče fiksirati z namenom zakola oziroma bi to dejanje ogrozilo varstvo in zaščito ljudi oziroma živali;

d) omama, anestezija ali usmrnitev nevarnih živali, če je to povezano z varstvom in zaščito ljudi ali živali."

4.a člen Prepoved uporabe živali v cirkusih

~~Absolutno je potrebno dodati prepoved uporabe živali v cirkusih (prepoved gostovanja cirkusov z živalmi) (Lajka)
? (DZZZLJ)~~

Prepovedano je vsakršno posedovanje ali uporaba živali za namene izvajanja dejavnosti cirkusov, varietejev in podobnih ustanov.

Comment [L4]: V stari obliki v nasprotju z novim 7.členom!

Comment [ML5]: to je že itak kaznivo, celo kaznivo dejanje je... Problem je v tem, ker jih ne dobiš... Dopuščanje brejosti brez ustreznih življenjskih pogojev za mladiče pa je preveč ohlapno. Žal ne bo ok. (komentar Maje A.)

Comment [L6]: Potrebno jasno opredeliti, da je dopuščanje brejosti, z vedenjem, da se mladiči kasneje ubijejo, mučenje živali (primer mačjih mladičev na kmetijah)

Cirkusi, varieteji in podobne ustanove morajo za svoje obratovanje oz. izvajanje dejavnosti predložiti potrdilo pristojne lokalne skupnosti, da izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka tega člena.

Potrdilo lokalna skupnost izda na podlagi programa zabavne dejavnosti oz. prireditve in drugih ustreznih dokazil. Lokalna skupnost preveri resničnost navedb ustanov iz prvega odstavka tega člena in predloženih dokazil.

4.b Prireditve

(1) Na prireditvah mora biti zagotovljena nujna veterinarska pomoč, ki jo nudi veterinar, pri čemer nujna veterinarska pomoč pomeni izvajanje nujnih ukrepov veterinarja pri živali, ki je zaradi bolezni ali poškodbe neposredno življenjsko ogrožena, oziroma pri kateri bi glede na bolezenske znake ali stanje živali v kratkem času lahko prišlo do take ogroženosti.

(2) Organizator prireditve mora vlogi za izdajo dovoljenja za prireditev priložiti soglasje veterinarske organizacije, ki zagotovi veterinarja iz prejšnjega odstavka.

(3) Če gre za prireditev, ki je fizično naporna za živali, mora organizator prireditve zagotoviti, da veterinar iz prvega odstavka tega člena neposredno pred prireditvijo ugotovi, ali so živali sposobne za sodelovanje na prireditvi. Veterinar ne dovoli udeležbe na fizično napornih prireditvah za bolne ali poškodovane hišne živali, ki niso sposobne sodelovati, ter za živali z nezadostno fizično kondicijo. Prav tako ne dovoli nadaljnje udeležbe za hišne živali, za katere med prireditvijo ugotovi, da niso sposobne nadaljnje udeležbe.

(4) Organizator prireditve mora na zahtevo veterinarja takoj prekiniti prireditev, če prihaja do trpljenja živali. V primeru, da organizator prireditve ne upošteva zahteve veterinarja, ta o tem nemudoma obvesti uradnega veterinarja.

4.c Snemanje in predstave

(1) Organizator snemanja ali predstave mora zagotoviti ustrezno namestitev in oskrbo živali v skladu z etološkimi normativi glede na vrsto živali. Zlasti mora zagotoviti:

1. ustrezno oskrbo s hrano in vodo,
2. ustrezno gibanje živali glede na vrsto,
3. preprečitev pobega živali,
4. fizično varstvo nevarnih živali.

(2) Če gre za fizično napore predstave ali dolgotrajna snemanja filmov v za žival neznačilnih okoliščinah, mora vse živali neposredno pred začetkom nastopa ali snemanja pregledati veterinar in ugotoviti, ali so sposobne za nastopanje ali sodelovanje pri snemanju. Veterinar ne dovoli udeležbe bolnim ali poškodovanim živalim, ki niso sposobne nastopati oziroma sodelovati pri snemanju.

(3) Organizator predstave ali snemanja mora pristojnemu območnemu uradu VURS sporočiti podatke o veterinarski organizaciji, ki bo zagotovila veterinarja iz prejšnjega odstavka najmanj 72 ur pred nastopom oziroma snemanjem.

(4) Organizator mora na zahtevo veterinarja takoj prenehati s snemanjem ali nastopanjem živali v predstavi, če to povzroča trpljenje živali. V primeru, da organizator predstave ali snemanja ne upošteva zahteve veterinarja, ta o tem nemudoma obvesti uradnega veterinarja.

(5) Izvajanje snemanja ali nastopov z bolnimi ali poškodovanimi živalmi, ki po mnenju veterinarja niso sposobne nastopati oziroma sodelovati pri snemanju, se šteje za mučenje živali v skladu z zakonom, ki ureja zaščito živali.

5. člen

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

1. Lastnik psa, mačke ali dihurja je oseba, ki je v ustreznem centralno vodenem državnem registru navedena kot lastnik.

2. Skrbnik živali je:

- lastnik psa, mačke ali dihurja,
- pravna oz. fizična oseba, ki ima žival v oskrbi,
- imetnik objektov za oskrbo, vzrejo, rejo, trženje, prevoz, zakol, nego in prireditve z živalmi,
- imetnik zavetišča oz. občina, če ni zagotovila zavetišča, kadar gre za zapuščene živali

Samo hranjenje prostoživečih ali zapuščenih živali ali prostoživečih domačih mačk še ne pomeni oskrbe teh živali.

32. Rejne živali so kopitarji, parkljarji, perutnina, kunci, kožuharji in druge živali, ki se vzrejajo ali redijo za proizvodnjo hrane, volne, ~~kož,~~ ~~krzna~~ ali za druge gospodarske namene.

43. Poskusne živali po tem zakonu pomenijo vsakega živega vretenčarja, razen človeka, tudi prostoživeče larvalne oblike brez fetalnih in embrionalnih oblik, ki se uporabljajo ali so namenjene za uporabo v poskusu.

54. Hišne živali so psi, domače mačke, sobne ptice, mali glodalci, terarijske, akvarijske in druge živali, ki se posedujejo, vzrejajo, ~~in~~ redijo ali gojijo za družbo, varstvo ali pomoč človeku.

65. Prostoživeče živali po tem zakonu so živali prosto živečih živalskih vrst, kot jih določa zakon, ki ureja ohranjanje narave.

76. Nevarne živali so živali, ki ogrožajo okolico zaradi svoje neobvladljivosti oziroma kažejo napadalno vedenje do človeka ~~in drugih živali (DZZZLJ) in do drugih živali.~~

87. Etološki normativi so normativi, ki upoštevajo posebne potrebe posamezne vrste in pasme živali in omogočajo dobro počutje živali.

98. Motnja v obnašanju je ~~oblika v obnašanju, način~~ obnašanja oz. vedenjski vzorec, ki glede na pogostnost ali potek odstopa od obnašanja pripadnikov iste vrste živali v pogojih, ki jim dovoljujejo v celoti razviti vrsti značilno obnašanje.

109. Tehnopatije so poškodbe ali bolezenske spremembe, ki nastanejo neposredno ali posredno zaradi neustreznega bivališča, opreme ali sistema reje.

110. Za trpljenje pri živalih se štejejo bolečine, poškodbe, povzročanje pohabljenj, degeneracije, hiranj, in obolevanj ter življenje v neprimernih bivalnih pogojih. Za trpljenje pri živalih se štejejo tudi strah ter prekomerno in nepotrebno vznemirjenje. Za trpljenje pri živalih se štejejo bolečine, strah, poškodbe, pa tudi povzročanje pohabljenj, degeneracije, hiranja ali obolevanja ter prekomernega in nepotrebne vznemirjanja, ki jih povzroči človek.

124. Poskus na živali pomeni uporabo živali v poskusne ali druge znanstvene namene, ki ji lahko povzroči bolečino, trpljenje, stisko ali trajne poškodbe.

132. Prevoz živali je vsako nakladanje in odprava živali s prevoznim sredstvom ter razkladanje živali. Ta izraz ne velja za prevoz posameznih živali, ki jih spremlja spremljevalec, in za prevoz hišnih živali, ki jih spremljajo skrbniki oziroma spremljevalci.

143. Prevozna sredstva so cestna in železniška vozila, plovila in zrakoplovi, ki so uporabljena za nakladanje, prevoz in razkladanje živali, ter kletke, zabojniki in

Comment [Maja 7]: Lastništvo nad psi, mačkami in dihurji se izkazuje z izpisom iz CRPsi. Ker se bo verjetno poimenovanje registra v prihodnosti spremenilo (glede na to, da se vanj vpisujejo tudi lastništva nad mačkami in dihurji), smo spremenili poimenovanje registra.

Comment [8]:
Predlagamo zamenjavo termina „skrbnik“ s terminom „lastnik“. V isti povedi se crta izraz „ali oskrbi“. V drugi povedi istega odstavka se beseda „oskrbovalcev“ zamenja z besedo „skrbnikov“, isti povedi se crta izraz „ali živali, ki jih ima v oskrbi“. V tretji povedi se beseda „skrbnik“ zamenja z besedo „lastnik“. Utemeljitev:
- dopis Emeršiča oz. Vursa Društvu prijateljev živali S. Primorske, v katerem navaja, da lastništva prostoživeče mačke ni mogoče z zagotovostjo definirati, ce macka ni cipirana. Torej iz tega izhaja, da je razlika med lastnikom macke in tistim, ki jo hrani ipd - zanjo (občasno) skrbi, ni pa lastnik. Po drugi strani v istem dopisu enači lastnika prostoživece macke s ... [1]

Comment [9]: Predlagamo, da se del povedi "oziroma občina, ce ni zagotovila zavetišca" umakne, saj obstoječa poved dopusca možnost, da občina ne zagotovi namestitve v zavetiscu za zapuscene zivali, kar je v nasprotju s 27. clenom ZZZiv. Danes, 14. 7., je Maja Arambasic ... [2]

Comment [10]: Predlagamo, da se slovnično nepravilna oblika besede ("glodalci") zamenja s slovnično pravilno obliko besede, ki se glasi "glodavci". Utemeljitev: SSKJ. Uporabnik DPZSP

Comment [Prepnsni 11]: Gojenje živali je definirano v ZVMS (9 t. 5. člena), omenjeno tudi v Pravilniku o zaščiti hišnih živali (1 t. 2. člena).

Comment [Maja 12]: S spremembo se ne strinjamo, ker dopušča interpretacijo v smislu nevarnosti plenilca do plena (npr. maček do ptiča). Hkrati pa je težava nevarnosti psov urejena v terminu nevaren pes v tem členu.

Comment [13]: Utemeljitev: Podprto je z: treba je najti kaksen dopis, kjer je v primeru hrtov, ki so v Kranjsk Gori ziveli v slabih razmerah, vurs trdil, da se ne more upostevati potreb zaradi specifike pasme (da hrti niso primerni za bivanje v zunanjem okolju/mrzlem ... [3]

Comment [14]: Posebej bi bilo treba definirati fizicne in psihicne oblike mucenja in dodati določbo, da je psih. Trpljenje prepovedano in da pomeni prekrsek z denarno kaznijo (Tina Tement, str. 47) Uporabnik DPZSP

Comment [15]: posebej definirati pri točki 10 psihično mučenje; naše izkušnje - vursovi inšpektorji so dostikrat subjektivno ocenjevali v kakšnem stanju je pes, npr. na prekratki verigi, in zaključili, če je ... [4]

podobno za prevoz živali s cestnimi, železniškimi, zračnimi in vodnimi prevoznimi sredstvi.

154. Spremljevalec živali je oseba, ki spremlja prevoz živali, in med prevozom živali nadzira, hrani in napaja ter, če je treba, pomolze in pomaga pri porodu.

165. Zakol živali je način usmrnitve živali za prehrano ljudi. ~~Obredni zakol živali je zakol živali z religioznim ceremonialom, ki ga opravi pooblaščen oseba verske skupnosti.~~

176. Omamljanje živali je kakršenkoli dovoljeni postopek, ki povzroči stanje neobčutljivosti, ki traja, dokler žival ni mrtva, in se ji na ta način prihrani trpljenje, ki se mu je mogoče na ta način izogniti.

187. Usmrtitev živali je postopek odvzema življenja živali. ~~pri čemer se za dopustno usmrnitev šteje postopek, ki povzroči živali hitro izgubo zavesti in smrt brez trpljenja.~~

198. Zapuščene živali so najdene, oddane ali odvzete hišne živali, razen zapuščenih domačih mačk.

Zapuščena domača mačka je vsaka domača mačka na javni površini, ki ni označena s čipom ter vpisana v ustrezni centralno vodeni državni register ali označena na drug način, iz katerega je nedvoumno mogoče ugotoviti skrbnika.

4920. Zavetišče je objekt, v katerem se poskrbi za pomoč, oskrbo in namestitvev zapuščenih živali, njihovo predajo lastnikom ali oddajo v nov dom.

2021. Pristojna veterinarska organizacija je veterinarska organizacija s koncesijo za cepljenje psov proti steklini v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo.

2422. Nezdržljive živali pri nastanitvi so tiste živali, ~~ki se lahko medsebojno okužijo z boleznijo ali si povzročijo nezaželeno brejost, poškodbe, ali smrt.~~

23. Javno mesto je javni kraj, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja varstvo javnega reda in miru, razen površin, kjer ni oziroma ni pričakovati večjega števila ljudi.

2324. Nevaren pes je pes, ki je ugriznil človeka oziroma žival. Za nevarne pse se ne štejejo:

– službeni policijski ali vojaški psi, katerih ugriz je posledica izvajanja službene dolžnosti;

– psi, katerih ugriz je posledica nedovoljenega vstopa osebe v objekt ali na ograjeno zemljišče, ki je na vhodu označen z opozorilnim znakom.

2425. Posebno huda telesna poškodba je poškodba, kot je opredeljena v kazenskem zakoniku in jo kot tako ugotovi zdravnik, ki obravnava poškodbo človeka zaradi ugriza psa.

6. člen

Za prijavo in gojitev hišnih živali se uporabljajo določbe zakona, ki ureja veterinarska merila skladnosti, pri čemer pristojne veterinarske organizacije ob prijavi psa, mačke ali dihurja v ustrezni centralno vodeni državni register ~~psov~~ vnesejo podatke o psu, mački ali dihurju in osebno ime, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča ter enotno matično številko občana (EMŠO) lastnika psa, mačke oz. dihurja oziroma za službene pse podatke o državnem organu za namen ugotavljanja lastništva živali v primeru zapuščene živali ali ugriza psa.

Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se obdelujejo za vodenje in vzdrževanje ustreznega centralno vodenega državnega registra ~~psov~~ ter za odločanje po tem zakonu in po zakonu, ki ureja veterinarska merila skladnosti. Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, in pristojne veterinarske organizacije pridobijo osebne podatke iz prejšnjega odstavka od lastnikov psov, mačk ali dihurjev ter za potrebe preverjanja

Comment [16]:

Obrazložitev: Obredni zakol živali se v RS prepove in se ga uvrsti med nedovoljene način usmrnitve živali, v prekrškovnih določbah pa se določi kazen za tako ravnanje.

Utemeljitev: Usmrtitev živali zaradi verskega obreda ne odtehta koristi takega dejanja. Vera in država sta loceni instituciji in zato verska prepričanja oz. določbe ne bi smele vplivati na državno-pravne ureditve in oprave dejanj, ki sicer ne bi bile v skladu s slovensko zakonodajo.

Treba bi bilo preveriti, ali rimokatoliška cerkev to podpira/dovoljuje, ker je pac najbolj razširjena v RS. Problem je, da v primeru, ce rimokatoliška cerkev obrednega zakola živali ne predvideva, se vedno ne moremo tega uporabiti kot utemeljitev predloga prepovedi obrednih zakolov, ker bi s tem diskriminirali ostale verske skupnosti v RS.

Podkrepljeno z:

- tukaj bi morali najti kaksne primere, kaj verniki po smrti živali naredijo z zivaljo (najbrz je niti za meso nimajo) - potrebovali bi primere, katere vere to prakticirajo in kaj se zgodi s trupli živali. - mogoče bi za stalisce lahko vprašali znano teologinjo iz Zagreba.

Ta predlog bo težko podkrepiti zaradi mocnega vpliva vere ... DPZSP

Drugače sem nadaljno ureditev našla le v 25. členu. Da veterinarski inšpektor lahko dovoli obredni zakol. Ali se to sploh izvaja? Kako poteka celoten postopek? Je potrebno prositi za dovoljenje? DPZSP
V zakon bi bilo potrebno dodati določilo, da je potrebno vurs zaprositi za dovoljenje za obredni zakol. DPZSP

Comment [Maja 17]: Kdaj je usmrnitev dovoljena, je opredeljeno v nadaljevanju zakona.

Comment [18]: Utemeljitev: Zaradi pomankljivih določb v Pravilniku o pogojih za zavetisca za zapuscene živali, ki se nanasajo na oglaševanju živali, ki se nahajajo v zavetiscu, s strai imetnika zavetisca

Omenjeni pravilnik doloca le, da jih imetnik zavetisca oglasuje v medijih, kjer so objave zastoj, LAHKO pa ima tudi spletno stran (ni obvezno), ne doloca pa obsega oglaševanja oz. Kako redno mora imetnik zavetisca azurirati oglase živali. Zato se v nekaterih zavetiscih dogaja, da svoje živali zelo slabo oglašujejo, njihovi oglasi so neaktualni. Tako se lokaln [...]

Comment [19]: Utemeljitev: Pravilnik o pogojih za zavetisce za zapuscene živali ob sprejetju živali v zavetisce predvideva karanteno sprejete živali, da se izogne prenosu morebitnih okuzb.

Podprto z:

- morali bi dobiti mnenja vet. Stroke. Gaming-two

Comment [20]: Obrazložitev: Cipe se lahko na zaljo lastnika oz. V primeru, ce zival potuje izven RS, vstavi tudi domacin mackam in dihurjem.

točnosti pridobljenih podatkov tudi iz centralnega registra prebivalstva. Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, lahko pridobiva osebne podatke iz prejšnjega odstavka iz centralnega registra prebivalstva tudi z neposrednim elektronskim dostopom in jih lahko vpogleda, prepíše ali izpiše ter nadalje obdeluje v postopkih po tem zakonu in po zakonu, ki ureja veterinarska merila skladnosti.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena mora skrbnik živali nemudoma oz. najkasneje v tridesetih roku osem dneh od pridobitve prostoživečih živali iz skupin velikih sesalcev in velikih plazilcev oziroma živali, ki izločajo strupe, prijaviti njihovo posedovanje upravnemu organu, pristojnemu za veterinarstvo.

Comment [Maja 21]: S tem se želi preprečiti nenadzorovano posedovanje ali celo vzrejo prostoživečih živali.

II. ZAŠČITA ŽIVALI

1. Prostoživeče živali

7. člen

Živali prosto živečih vrst ni dovoljeno zadrževati v ujetništvu kot hišne živali, razen v primerih zadrževanja poškodovanih prostoživečih živali zaradi veterinarske oskrbe.

2. Reja živali

87. člen

(1) Skrbnik živali mora živali zagotoviti:

– bivališče, hrano, vodo in oskrbo na način, ki je glede na vrsto živali, pasmo, starost, stopnjo razvoja, prilagoditve in udomačitve primeren njenim fiziološkim in etološkim potrebam v skladu s področnimi podzakonskimi akti, ~~z~~ ustaljenimi izkušnjami in znanstvenimi spoznanji;

- redno (najmanj enkrat dnevno) odstranjevanje iztrebkov v prostorih, kjer se žival nahaja;

– svobodo gibanja, primerno živali glede na njeno vrsto, pasmo, starost, stopnjo razvoja, prilagoditve in udomačitve, ki preprečuje nepotrebno trpljenje;

– dovolj prostora, če je privezana ali zaprta, glede na njene fiziološke in etološke potrebe v skladu z ustaljenimi izkušnjami in znanstvenimi spoznanji;

– svetlobo, toploto, vlažnost, kroženje zraka, zračenje, koncentracijo plinov, higieno in intenzivnost hrupa v prostoru, kjer je žival, ki ustreza njeni vrsti in stopnji razvoja, prilagoditvi in udomačitvi, fiziološkim in etološkim potrebam ter predpisanim higienskimi pogojem;

– ločeno nastanitev nezdržljivih živali;

- takojšnjo veterinarsko oskrbo bolnih, poškodovanih in onemoglih živali;

- ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali;

- veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je ta potrebna;

- ustrezno ločeno namestitev bolnih, poškodovanih ali onemoglih živali;

- preverjanje stanja in oskrbo nad vsemi rejnimi in hišnimi živalmi vsaj enkrat dnevno.

- ustrezno označitev s čipom posameznega psa, mačka ali dihurja in vpisa v ustrezni centralno vodeni državni register.

(2) Skrbnik živali mora preprečevati napake v reji, ki povzročajo tehnopatije in motnje v obnašanju.

(3) Natančneje primernost bivališča, hrane, vode, oskrbe, svobode gibanja, zadostne količine prostora, svetlobe, toplote, vlažnosti, kroženja zraka, zračenja, koncentracije

plinov, higiene in intenzivnosti hrupa v prostoru iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za kmetijstvo v podzakonskem aktu. Pri pripravi podzakonskega akta minister upošteva obstoječe področne predpise za bivalne razmere in oskrbo prostoživečih vrst v ujetništvu ter izkušnje in znanstvena spoznanja, ki jih predhodno potrdi Strokovni svet za zaščito živali.

(4) Če je opustitev iz prvega ali drugega odstavka tega člena storjena naklepno ali malomarnosti in nastanejo posledice iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, se šteje, da gre za mučenje živali.

9. člen

Skrbnik živali mora poskrbeti, da je tehnična oprema v rejah vsaj enkrat dnevno pregledana in da so morebitne okvare odpravljene v najkrajšem času. Če to ni možno, je treba z uporabo nadomestnih metod krmljenja in napajanja ter vzdrževanja higiene zavarovati zdravje in dobro počutje živali.

Če se uporablja umetno prezračevanje bivališča živali, mora biti zagotovljen rezervni sistem, ki zadošča za ohranitev zdravja in dobrega počutja živali do odprave napake na osnovnem sistemu, in alarmni sistem, ki opozarja skrbnika na okvaro v prezračevalnem sistemu. Alarmni sistem mora biti redno vzdrževan in preizkušan na predpisan način.

10. člen

Prepovedano je posedovanje živali:

- Osebam, mlajšim od 18 let,

- osebam, ki so bile pravnomočno obsojene kaznivega dejanja mučenja živali ali spoznane za odgovorno za storitev prekrška mučenja živali po določbah tega zakona je prepovedano posedovanje živali.

Prepovedano je prodajati ali podarjati hišne živali osebam iz prejšnjega odstavka tega člena.

Prodajalec sme od vsake osebe, za katero domneva, da ne izpolnjuje pogoja iz prve alineje prvega odstavka tega člena, zahtevati, da predhodno izkaže svojo starost z javno listino, s katero se dokazuje istovetnost oseb. Če oseba to odkloni, se ji ne sme prodati živali.

10.a

(1) Živali je dovoljeno prodajati le po predhodnem soglasju Veterinarske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) v skladu z zakonom, ki ureja veterinarska merila skladnosti.

(2) Živali ni dovoljeno dajati kot nagrade v nagradnih igrah, na tekmovanjih ali drugih prireditvah.

10.b

(1) Živali se ne sme trenirati na način, ki bi škodoval njihovemu zdravju oziroma dobremu počutju.

(2) Živalim je prepovedano dajati kakršne koli snovi z namenom povečati ali zmanjšati naravne sposobnosti živali, če bi to škodovalo dobremu počutju živali ali bi povzročalo nepotrebno trpljenje živali.

10.c

(1) Lastnik psa, mačke ali dihurja mora vsako spremembo lastništva ali spremembo naslova svojega prebivališča pisno ali po elektronski pošti javiti pristojni veterinarski organizaciji v sedmih dneh od nastanka spremembe in priložiti ustrezen dokument iz drugega odstavka tega člena. Pogin psa, mačke ali dihurja pa mora lastnik pristojni veterinarski organizaciji javiti pisno ali po elektronski pošti najkasneje v roku 8 dni od pogina psa, mačke ali dihurja.

(2) Pristojna veterinarska organizacija spremeni lastništvo psa, mačke ali dihurja v ustreznem centralno vodenem državnem registru na podlagi:

1. računa,

2. ustreznega dokumenta o oddaji psa, mačke ali dihurja v ali iz zavetišča ali

3. pravnega posla, sklenjenega med prejšnjim in novim lastnikom skrbnikom o prenosu lastništva skrbništva nad psoma, mačkoe ali dihurjema izjave.

11. člen

Skrbnik hišnih živali mora z zagotovitvijo osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali preprečiti oploditev živali, če nezaželenih živali, rojstvo ne načrtuje rojstva novih živali, in jim ne more nuditi ustreznih oskrbe, skladno s tem zakonom.

Skrbnik hišne živali psa, mačke ali dihurja mora vsako načrtovano rojstvo nove živali predhodno prijaviti pri pooblaščenem veterinarju. Pooblaščen veterinar skrbniku o prijavi načrtovanega rojstva nove živali izda potrdilo, ki ga je skrbnik dolžan hraniti vsakokratni skrbnik posamezne živali, do 1. leta starosti hišne živali oziroma do prepisa živali na novega lastnika, če je žival oddana pred dopolnjenim 1. letom njene starosti.

Za pridobitev potrdila iz prejšnjega odstavka tega člena mora skrbnik živali ob prijavi načrtovanega rojstva nove živali pooblaščenemu veterinarju predložiti izjavo najmanj enega potencialnega posvojitelja o nameravani posvojitvi nove živali.

Šteje se, da skrbnik rojstva živali ni načrtoval, če na zahtevo pristojnega organa veterinarske uprave ne predloži potrdila iz prejšnjega odstavka tega člena.

Ob rojstvu Najkasneje ob starosti 12 tednov se nove hišne? Živali pasjega, mačjega ali dihurjevega mladiča se le to ustrezno označi s čipom, kot skrbnik novorojene živali pa se vnese v ustrezen centralno vodeni državni register skrbnik njene matere mladiča.

Ob prehodu skrbništva nad psom, mačko ali dihurjem, mora prejšnji skrbnik poskrbeti za vpis novega skrbnika živali v ustrezen centralno voden državni register. Če skrbnik matere novorojene živali predloži dokazilo o prepisu skrbništva na tretjo osebo, se slednja vpiše kot skrbnik v ustrezen register.

Comment [JureB22]: Ta pogoj se lahko lažje kontrolira, in kršitelju dokaže, da nima ustreznih pogojev, ter bi moral preprečiti brejost živali.

Comment [Mconsulti23]: Smiselno je voditi evidenco legel le za živali, za katere je obvezna registracija v centralnem vodenem državnem registru.

Comment [Mconsulti24]: Dolžnost hrambe potrdila omogoča preverjanje ob inšpekcijskem nadzoru, posledično sankcijo za skrbnika matere novorojene živali. Stremi se za hranjenje potrdilo za čas življenja živali.

Comment [ML25]: Sporno, ali naj ostane v predlogu ali ne.

Comment [Mconsulti26]: Ponovno je smotno označevati s čipom le živali, za katere se bo vodil ustrezen register. Ker je čipiranje za mladiče dokaj boleč postopek, je čipiranje potrebno po 12 tednu, to je starost pri kateri, mu se oddajajo pedigree psi in mačke, in je tudi mladič že dovolj star.

Comment [L27]: Zaveže se prejšnjega skrbnika, da poskrbi za vpis bodočega skrbnika, in s tem zagotovi boljše sledljivost.

Skrbnik živali mora z ustrezno vzgojo in šolanjem oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti, da žival ni nevarna okolici.

Skrbnik psa mora na javnem mestu zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu.

12. člen

Skrbniki živali in prevozniki živali morajo zagotoviti fizično varstvo nevarnih živali. Skrbniki nevarnih psov morajo zagotoviti fizično varstvo psov na enega izmed naslednjih načinov:

- da so psi na povodcu in opremljeni z nagobčnikom,
- da so zaprti v pesjaku ali objektu,
- da so v ograjenem prostoru z ograjo, visoko najmanj 1,8 m, ki je na vhodu označen z opozorilnim znakom.

Nevarnega psa ni dovoljeno zaupati v vodenje osebam, ki so mlajše od 16 let.

13. člen

Psi-vodiči slepih in psi-pomočniki invalidov imajo skupaj s svojim skrbnikom vstop na vsa javna mesta in v sredstva javnega prevoza.

Psom iz prejšnjega odstavka ni treba imeti nagobčnika na javnih mestih in v sredstvih javnega prevoza.

14. člen

Skrbniki živali lahko oddajo živali v hotel, kjer se te živali nastanijo in oskrbujejo na stroške skrbnika živali.

Imetnik hotela za živali je lahko vsaka pravna ali fizična oseba, ki ni bila pravnomočno obsojena kaznivega dejanja mučenja živali ali spoznana za odgovorno za storitev prekrška mučenja živali po določbah tega zakona, če za to izpolnjuje predpisane pogoje.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za začetek delovanja hotela ugotavlja upravni organ, pristojen za veterinarstvo v upravnem postopku.

Imetnik hotela prevzema obveznosti skrbnika za čas nastanitve in oskrbe živali iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

~~Prepovedana ravnanja so:~~

- ~~– zbadanje živali, stiskanje, natezanje ali zvijanje delov telesa živali, obešanje, če ne gre za strokovne posege, udarjanje, potapljanje ali drugačno dušenje živali, metanje, suvanje ali namerno povoženje živali ter spolna zloraba živali;~~
- ~~– izpostavljanje živali ognju, vročim, jedkim ali strupenim sredstvom ter drugim fizikalnim ali kemičnim učinkom v nasprotju z določbami tega zakona;~~
- ~~– prisilno hranjenje, če to ni v zdravstvene ali v znanstveno raziskovalne namene, puljenje perja živi perjadi, trganje rib s trnkov in druga podobna dejanja v nasprotju z določbami tega zakona;~~
- ~~– streljanje živali ne glede na vrsto orožja oziroma strelne naprave;~~
- ~~– obmetavanje s petardami ali drugimi pirotehničnimi sredstvi, obmetavanje s kamenjem ali drugimi predmeti, nastavljanje pasti, razen tistih, ki živali usmrtijo v~~

trenutku in so namenjene za usmrnitev gospodarsko škodljivih glodalcev, zank in limanic razen uporabe lovilnih naprav, ki živali ne poškodujejo;

- organiziranje borb živali, uporaba živali za borbe, spodbujanje ter šolanje živali za borbo z drugo živaljo;
- uporaba živih živali za hrano ali vabo; izjemoma je dopustna uporaba živih živali za hrano, če so pogoji približani pogojem v naravi;
- preobremenjevanje živali, uporaba plemensko nezrelih živalih (premladih ali spolno nezrelih živali), onemogočanje potrebnega počitka, uporaba bolne, ranjene, poškodovane ali ustrahovane živali oziroma njeno fizično izkoriščanje,
- preobremenjevanje s tekom ob prometnem sredstvu ter vzpodbujanje živali s poživili (doping);
- vzreja, vzgoja in šolanje na način in s pripomočki, ki živali povzročajo bolečine ali kako drugače škodijo njenemu zdravju;
- preganjanje v naravnem ali urbanem okolju živečih živali in preganjanje s pogonom, strašenjem ali z nepotrebnim pregonom iz njihovih zavetišč ali gnezdišč; to ne velja za lovski pogon, brakado ali pritisk, če se izvede v skladu s predpisi o lovstvu, ter za izvajanje veterinarskih ukrepov;
- lov na divjad v času lovopusta, lov na vodeče samice v času poleganja in dojenja mladičev ter neupravičena opustitev zasledovanja obstreljene divjadi;
- namerna trajna ali začasna zapustitev živali;

Kot prepovedano ravnanje bi morali dodati tudi privez psov z namenom, da pes biva na verigi. (Podprto z: prepoved priveza v Avstiji). Oziroma vsaj omejitve priveza na določen čas (glej Priloga 1) (DZZZLJ)

- krmljenje živali s snovjo, ki ji povzročajo, trpljenje, poškodbe ali smrt;
- izpustitev prostoživeče živali, ki je bila vzrejena s pomočjo človeka, v naravo, če ni pripravljena za preživetje v naravnem okolju;
- lov divjadi z namenom gojenja v nasprotju s predpisi o lovstvu in ribištvu;
- zadrževanje prostoživečih živali v neregistriranih živalskih vrtovih;
- reja vretenčarjev, ki kažejo sami ali njihovi potomci dedne napake, ki povzročajo trpljenje živali; ta prepoved ne velja za rejo gensko spremenjenih organizmov v zaprtem sistemu, če reja poteka v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z gensko spremenjenimi organizmi;
- posegi na živalih, opravljeni v nasprotju s predpisi;

Doda se se preflog PF-MB: "opustitev katerega od pogojev iz 1. odst. 7. čl. Tega zakona, ki živali povzročajo nepotrebno trpljenje; reja živali za proizvodnjo krzna. Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so dovoljena naslednja ravnanja:

- a) odlov živali v skladu s predpisi o lovstvu in ribištvu;
- b) odvzem živali iz narave v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, lovstvo in ribištvo;
- c) streljanje gojene divjadi v oborah, kadar živali ni mogoče fiksirati z namenom zakola oziroma bi to dejanje ogrožalo varstvo in zaščito ljudi oziroma živali;
- d) omama, anestezija ali usmrnitev nevarnih živali, če je to povezano z varstvom in zaščito ljudi ali živali.

manjka odlov živali v skladu z delovanjem zavetišč (prostoživeče mačke, lov psov in drugih živali)? (DZZZLJ)

Če je ravnanje iz prvega odstavka tega člena storjeno naklepno in zaradi tega nastanejo posledice iz 4. člena tega zakona, se šteje, da gre za mučenje živali.

2. Prevoz živali

16. člen

Prevoz živali in postopki, povezani z njim, morajo potekati v skladu z Uredbo Sveta št. (ES) 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L št. 3 z dne 5. 1. 2005, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1/2005/ES).

16. a člen

(1) Pri prevozu mora biti žival zavarovana pred izpadom ali pobegom s prevoznega sredstva ter zaščitena pred vročino, sončno pripeko, mrazom in padavinami.

(2) Živali ni dovoljeno puščati samih v oziroma na vozilih, razen če se zagotovi letnemu času primerno zračenje.

(3) Živali ni dovoljeno prevažati v tovornem prostoru vozila ali v prostoru, namenjenem prevozu prtljage, razen če je v tem primeru zagotovljena naravna svetloba in zadostno zračenje.

17. člen

Pri prevozih živali, ki niso urejeni z Uredbo 1/2005/ES, se šteje za neustrezen prevoz živali:

- prevoz živali, ki niso sposobne za prevoz (živali v predpisanem obdobju pred ali po porodu, bolne ali poškodovane živali ter novorojene živali, pri katerih popkovina ni povsem zaceljena); ta določba ne velja za bolne ali poškodovane živali in za živali, ki se prevažajo z namenom zdravljenja, če je prevoz odobril pristojni veterinarski delavec, ali zaradi znanstvenih raziskav, če je prevoz odobril pristojni veterinarski delavec ali strokovnjak za zaščito živali iz prvega odstavka 23. člena tega zakona;
- prevoz živali v nepokritih cestnih prevoznih sredstvih, v nepokritem delu plovila ali zrakoplova, če živali niso zavarovane pred vremenskimi nevšečnostmi in razlikami v klimatskih pogojih;
- prevoz živali poleti oziroma v toplih mesecih, v zaprtih prevoznih sredstvih, zabojnikih, kletkah ipd., če v času prevoza ni zagotovljeno ustrezno prezračevanje;
- prevoz živali, ~~ki so občutljive na temperaturne spremembe~~, če med prevozom ni zagotovljena zanje ustrezna temperatura;
- prevoz, ki povzroča živali nepotrebno trpljenje zaradi nezadostne površine, višine, nezadostnega napajanja ali krmljenja živali;
- če je namestitev živali v prevoznem sredstvu taka, da so možne poškodbe ali izpadanje živali iz prevoznega sredstva;
- prevoz vodnih živali, če ni zagotovljena zadostna količina vode z ustrezno temperaturo in kisikom;
- prevoz panjev s čebeljimi družinami, če ni zagotovljeno ustrezno zračenje;
- če se skupno z živalmi prevažata blago, ki je škodljivo za zdravje živali;
- pošiljanje živali po poštнем povzetju v neustrezni embalaži, ki ne izpolnjuje pogojev za prevoz živali in ogroža življenja živali; ~~ta določba ne velja za čebele.~~

Če je ravnanje iz prvega odstavka tega člena storjeno naklepno ali iz malomarnosti in nastanejo posledice iz prvega odstavka 4. člena tega zakona, se šteje, da gre za mučenje živali.

3. Bolne in poškodovane živali ter izvajanje posegov na živalih

18. člen

Skrbnik živali mora pravočasno zahtevati veterinarsko pomoč in oskrbo bolnih ali poškodovanih živali, veterinarsko pomoč pri porodih, kadar je potrebna, in ustrezno nego bolnih, poškodovanih in onemoglih živali.

19. člen

Pri bolečih posegih na vretenčarjih je obvezna anestezija. V primerih ko z lokalno anestezijo živali ni mogoče zanesljivo preprečiti bolečine, je obvezna splošna anestezija živali.

Anestezija ni potrebna, če je tako predpisano ali če po veterinarski presoji v posameznih primerih ni izvedljiva ali potrebna. Praviloma anestezija živali ni potrebna, če ni potrebna pri podobnih posegih na človeku.

Izvajanje bolečih posegov na živalih brez anestezije v nasprotju s tem zakonom, ki je storjeno naklepno, se šteje za mučenje živali.

20. člen

Prepovedano je in se šteje za mučenje živali-popolno ali delno amputiranje telesnih delov in popolni ali delni odvzem ali uničenje organov ali tkiv vretenčarjev, ~~ki je storjeno naklepno~~, razen če je:

- poseg po veterinarski presoji potreben za ugotavljanje bolezni in za rešitev ali ozdravljenje živali;
- poseg v znanstveno-raziskovalne namene v skladu s predpisi;
- sterilizacija oziroma kastracija potrebna za zmanjšanje razmnoževanja živali, agresivnosti, načina reje ali preprečevanja razmnoževanja živali z dednimi hibami;
- popoln ali delni odvzem organov ali tkiv potreben za transplantacijo, za vzgajanje celičnih ali tkivnih kultur ali pregled izoliranih organov, tkiv ali celic, za diagnostične namene ali pripravo gojišč v skladu s predpisi;
- poseg pri rejni živali potreben, da se v reji preprečijo večje poškodbe ali obolenja.

Prepovedani so naslednji posegi:

- odstranjevanje krempljev mačkam, odstranjevanje glasilk živalim, boleče podkovanje kopitarjev in vroče tetoviranje konj;
- krajšanje kljunov perutnini, razen če so opravljeni z namenom, da se preprečijo večje poškodbe in obolenja v rejah;
- amputacije ali kastracije z elastičnim obročkom;
- krajšanje uhljev živalim, razen v primeru, če je poseg v korist živali;

Prepovedano je– krajšanje repov psom, razen – mladičem, ki niso starejši od 5 dni in za katere veterinar potrdi, da bodo verjetno uporabljeni kot službeni psi in so temu namenu primerne pasme, ali ter psom, če – če veterinar ugotovi, da je poseg v korist živali.

Ta-
navedene posege lahko opravi le veterinar.

4. Poskusi na živalih in delo na izoliranih tkivih, organih in truplih predhodno usmrčenih živali

Comment [28]: DODATI ZIGOSANJE IN TETOVIRANJE ŽIVALI. Znan je nedavni primer lipicancev (prijaviteljica domnevnega mucenja: Lea Eva Müller), ki jih v Lipici na živo označujejo z zigi, ker to menda velja za tradicijo. Ugotovljeno je bilo, da so notranji pravilniki Lipice v neskladju z ZZZiv.jem. Preveriti bi bilo treba, kaksni so bili ukrepi oz. Navodila vursa – v medijih se je omenjalokalna anestezija pred zigosanjem. Konji morajo biti menda tudi cipirani, zato ni potrebe po zigosanju pz. dvojnem označevanju (tradicija ne more upravicovati posledic dejanja).
Uporabnik
DPZSP

20.a člen

Organizacije na področju vzreje, reje, dobave poskusnih živali in izvajanja poskusov na živalih morajo biti odobrene pri upravnem organu, pristojnem za veterinarstvo.

Organizacije iz prejšnjega odstavka se odobrijo, če izpolnjujejo predpisane pogoje glede prostorov, opreme, tehničnih pripomočkov, kadrov, zagotavljanja zdravstvenega varstva živali, odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov ter vodenja evidenc.

Organizacije na področju vzreje in reje poskusnih živali, ki izpolnjujejo predpisane pogoje iz prejšnjega odstavka, razen pogoja spremljanja zdravstvenega stanja v zadnjih treh letih, se odobrijo začasno, vendar najdalj za tri leta.

Če se pri izvajanju nadzorstva ugotovi, da organizacije iz prvega odstavka tega člena ne izpolnjujejo več pogojev iz drugega odstavka tega člena, se odobritev odvzame.

O odobritvi in odvzemu odobritve iz tega člena odloči upravni organ, pristojen za veterinarstvo, z odločbo v upravnem postopku.

21. člen

Poskuse na živalih smejo izvajati le organizacije, ki so odobrene za izvajanje poskusov na živalih v skladu s prejšnjim členom in imajo dovoljenje upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo.

Poskuse na vretenčarjih se sme izvajati samo, če se pričakuje, da bo trpljenje živali etično sprejemljivo v primerjavi s pričakovanim dosežkom. Poskusi na vretenčarjih se smejo izvajati dalj časa samo, če se pričakuje, da bodo rezultati izjemnega pomena za človeka ali živali ali za rešitev znanstvenih problemov.

Dovoljenje za poskuse se izda samo, če je poskus nujno potreben, in če:

- je poskus nujen v medicinske, veterinarsko-medicinske ali nasploh v znanstveno-raziskovalne namene in se pričakuje, da bodo rezultati prinesli pomembna nova spoznanja, oziroma je trpljenje živali etično sprejemljivo v primerjavi s pričakovanim dosežkom;

- gre za temeljne raziskave;

- se ciljev poskusov ne da doseči z drugimi metodami in postopki;

- se poskus izvede z najmanjšim možnim številom živali z najnižjo nevrofiziološko občutljivostjo in metodo, ki povzroča najmanj trpljenja, bolečin in trajnih poškodb;

- se žival pred pričetkom poskusa anestezira, razen če je bolečina, ki bo povzročena s poskusom, manjša od bolečine, povzročene z anestezijo, **ali če bi bila anestezija v nasprotju z namenom poskusa;**

- se bo žival po končanem poskusu ustrezno zdravila ali usmrtila, če trpljenja ni mogoče preprečiti;

- osebe za vodenje in izvajanje poskusa ter za nego in oskrbo živali, prostori za bivanje oziroma gojitev in oskrbovanje živali ter naprave in priprave izpolnjujejo predpisane pogoje;

- so živali, za katere je tako predpisano, iz organizirane in registrirane reje za rejo poskusnih živali; upravni organ, pristojen za veterinarstvo, lahko v izjemnih primerih, ko je poskus nujen za ohranitev živalske vrste, žival pa edina primerna za poskus ali je ni mogoče vzrediti, izda dovoljenje za poskuse tudi, če žival ne prihaja iz organizirane in registrirane reje.

Dovoljenje se ne sme izdati za poskuse za etično nesprejemljive cilje, kot je preizkušanje bojnih sredstev, kozmetičnih preparatov, tobačnih ali alkoholnih

Comment [29]:

Razvite države bi moral težiti k prepovedi poizkusov, mogoče bi izvzeli le izredne primere.

Obstaja pa problem: cetudi bi bili poskusi na živalih prepovedani, bi bilo možno se vedno uvazati preparate, ki so bili testirani na živalih, kar deloma iznici prepoved testiranja v RS. Problem so se farmacevtski lobiji. So pa poskusi v SLO menda zelo omejeni, za potrebe kozmetične indutrije jih ne smejo opravljati vec. DPZSP

izdelkov, ali za poskuse, pri katerih se uporabljajo sredstva za hromljenje mišic in se izvajajo brez anestezije.

Dovoljenje se izda za konkreten poskus ali serijo poskusov in za konkretnega vodjo ter izvajalca ali izvajalce in za določen čas. Dovoljenje se ne izda oziroma se odvzame, če se ugotovi, da niso izpolnjeni predpisani pogoji.

Dovoljenje za poskuse ni potrebno:

- če je poskus predpisan;
- če je poskus odredilo sodišče ali pristojni inšpektor na podlagi pravnega akta;
- pri izvajanju vakcinacij in diagnostičnih preiskav, odvzemu krvi ali drugega materiala zaradi odkrivanja poškodb in bolezni.

Izvajanje Poskusov na živalih ~~je prepovedano~~ ~~ne smejo izvajati~~, če je sprejemljiva in izvedljiva druga znanstveno zadovoljiva in uveljavljena metoda brez uporabe živali.

Minister, pristojen za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), skupaj z ministrom, pristojnim za znanost in tehnologijo, ministrom, pristojnim za šolstvo in šport in z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, ustanovi etično komisijo, ki upravnemu organu, pristojnemu za veterinarstvo, na njegovo zahtevo daje mnenje pri izdaji dovoljenja za določen poskus na živali.

Izvajanje poskusov na živalih v nasprotju s tem zakonom, ki je storjeno naklepno ali iz malomarnosti, se šteje za mučenje živali.

22. člen

Prepovedani so poskusi na živalih z razvitim živčnim sistemom za zaznavanje bolečin v izobraževalne namene.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko upravni organ, pristojen za veterinarstvo, z odločbo v upravnem postopku dovoli poskuse iz prejšnjega odstavka, če se izvajajo v visokošolskih zavodih po predpisih, ki urejajo visoko šolstvo, ali raziskovalnih organizacijah po predpisih, ki urejajo raziskovalno dejavnost (v nadaljnjem besedilu: izvajalec), in so nujni za pridobitev znanj, ki jih pri svojem delu potrebujejo zdravniki pri posegih na ljudeh ali veterinarji pri posegih na živalih, in če ciljev poskusov ni mogoče doseči s pomočjo drugih učnih pripomočkov (film, slika, modeli, preparati ipd.).

22.a člen

Znanstveno-raziskovalno ali izobraževalno delo na izoliranih organih, tkivih in truplih predhodno usmrčenih živali lahko opravljajo izvajalci, če so odobreni pri upravnem organu, pristojnem za veterinarstvo.

Izvajalec se odobri, če:

- izpolnjuje predpisane pogoje za usmrnitev živali,
 - zagotavlja odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov na predpisan način in
 - izpolnjuje pogoje glede prostorov, opreme, tehničnih pripomočkov in kadrov, predpisane za nastanitev poskusnih živali, kadar imajo živali nastanjene do usmrčitve.
- Če se pri izvajanju nadzorstva ugotovi, da izvajalec ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega odstavka, se odobritev odvzame.

Comment [Maja 30]: Poskusi na živalih, ki so bili v preteklosti že izvajani (s tem mislimo tudi na poskuse izven Slovenije in so podatki o poskusu dosegljivi) in ne prinašajo novih spoznanj, bi morali biti izrecno prepovedani (s tem mislimo predvsem na poskuse v izobraževalnih zavodih, kjer vsako leto izvajajo ene in iste poskuse kot del prakse pri študiju). Lajka

O odobritvi in odvzemu odobritve iz tega člena odloči upravni organ, pristojen za veterinarstvo, z odločbo v upravnem postopku.

Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko upravni organ, pristojen za veterinarstvo, dovoli delo na izoliranih organih, tkivih in truplih predhodno usmrčenih živali tudi izvajalcu, ki ni odobren, če gre za enkratno znanstveno-raziskovalno ali izobraževalno delo in če izvajalec zagotovi predpisan način usmrčitve ter odstranjevanja živalskih stranskih proizvodov.

Za izvajanje znanstveno-raziskovalnega ali izobraževalnega dela na izoliranih organih, tkivih in truplih predhodno usmrčenih živali mora izvajalec predhodno priglasiti upravnemu organu, pristojnemu za veterinarstvo, predvideno vrsto, število živali, njihov izvor ter namen uporabe.

Izvajanje znanstveno-raziskovalnega ali izobraževalnega dela na izoliranih organih, tkivih in truplih predhodno usmrčenih živali je prepovedano, če je sprejemljiva in izvedljiva druga znanstveno zadovoljiva in uveljavljena metoda brez uporabe živali.

23. člen

Organizacija, v kateri se izvajajo poskusi na vretenčarjih, mora imenovati strokovnjaka za zaščito živali, ki ima ustrezno znanje in je odgovoren za izvedbo poskusov v skladu s predpisi, ter pripravi obrazložitev za odobritev poskusa ali serije poskusov.

Organizacija iz prejšnjega odstavka mora v vlogi za odobritev poskusa ali serije poskusov navesti osebo iz prejšnjega odstavka, njeno strokovno usposobljenost, položaj in pooblastila, ki jih ima za zaščito živali na podlagi notranjih aktov organizacije, ter priložiti obrazložitev iz prejšnjega odstavka tega člena.

24. člen

Postopek za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih, higiensko-tehnični, organizacijski in kadrovske pogoji, nega in oskrba ter veterinarska oskrba teh živali, evidenca in poročanje o poskusih na živalih, o posegih in terapiji v izobraževalne namene morajo biti v skladu s predpisanimi pogoji.

Upravni organ, pristojen za veterinarstvo, vodi na podlagi prejetih vlog za dovoljenja in letnih poročil izvajalcev poskusov statistično evidenco. Sklepni statistični podatki o številu in vrstah uporabljenih živali ter vrsti poskusov na njih so javni. Dokumentacija o poskusih se mora hraniti najmanj pet let.

5. Zakol živali

25. člen

Pred zakolom se morajo toplokrvne živali na strokoven in predpisan način omamiti, zakol živali po omamljenju pa mora biti izveden na strokoven način.

Prepovedana so naslednja ravnanja:

- ~~– zakol brez strokovnega in predpisanega omamljanja živali pred zakolom;~~
- ~~– zakol živali po omamljenju, ki ni izveden na strokoven način;~~
- izkrvavitev živali, ki ni izvedena takoj po omamljanju živali;
- začetek nadaljnje obdelave zaklanih živali, preden je žival popolnoma izkrvavela.

Če oseba, ki je registrirana za dejavnost klanja živali, naklepno ali iz malomarnosti ravna v nasprotju z določbami prvega odstavka tega člena ali izvrši ravnanje iz drugega odstavka tega člena naklepno ali iz malomarnosti, izvrši oseba, ki je registrirana za dejavnost klanja živali, se šteje, da gre za mučenje živali.

Določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za klanje perutnine in kuncev na domu pri rejcu, za lastno uporabo.

Izjemoma se lahko žival zakolje brez omamljanja-

– če gre za zakol v sili ali obstaja druga nevarnost pogina živali ali za zakol iz drugih zdravstvenih razlogov;

– ~~če upravni organ, pristojen za veterinarstvo, izjemoma dovoli obredni zakol.~~

Zelo poškodovane ali neozdravljivo bolne živali morajo biti zaklane ali usmrčene takoj na kraju samem. Za take živali lahko veterinar izjemoma dovoli prevoz do klavnice, če ugotovi, da prevoz ne bo povzročil nadaljnjega trpljenja živali. Vse poškodovane ali bolne živali, ki so bile prepeljane v klavnico, morajo biti takoj po veterinarskem pregledu zaklane ali usmrčene.

V klavnici morata biti zagotovljena zaščita živali, namenjenih za zakol, in preprečevanje vsakega razburjenja in trpljenja živali, ki se jim je mogoče izogniti.

Doprema živali v klavnico in njihov počitek do zakola, oskrba živali do zakola, gonjenje živali od mesta razkladanja do hleva oziroma prostora za klanje živali, omamljanje in zakol živali morajo biti v skladu s predpisanimi pogoji.

Pri vseh izjemah od omamljenja pred zakolom iz tega člena je treba poskrbeti, da bo živalim pred zakolom prihranjeno vse trpljenje, ki se mu je mogoče izogniti.

6. Usmrčitev živali

26. člen

Usmrčitev živali je dovoljena, če je:

- takšen ukrep odrejen zaradi diagnostičnih preiskav in preprečevanja ter zatiranja določenih kužnih bolezni;
- iz drugih zdravstvenih razlogov prepovedan zakol bolne ali poškodovane živali;
- žival po veterinarski presoji v agoniji, neozdravljivo bolna ali ima poškodbe večje stopnje in ji bolezen oziroma poškodba povzroča trpljenje;
- to potrebno zaradi ohranjanja naravnega ravnotežja;
- žival nevarna za okolico oziroma povzroča občutno škodo in tega ni mogoče drugače preprečiti;
- tako odredi uradni veterinar zaradi zaščite ljudi oziroma živali;
- ~~rejena za proizvodnjo kože ali krzna;~~
- rejeta v poskusne namene, vendar zaradi narave poskusa ni primerna za uporabo v tem ali nadaljnjih poskusih in se zato šteje kot odvečna laboratorijska žival;
- izvedena na predpisan način za prehrano ljudi;
- žival dosegla tako starost, da ji odpovedujejo osnovne življenjske funkcije;
- **potrebna za znanstveno-raziskovalno ali izobraževalno delo;**
- v skladu z izdanim dovoljenjem iz 21. člena tega zakona za opravljanje poskusov na živalih;
- ~~izvedena za potrebe naravoslovnih muzejev;~~
- v skladu z 31. členom tega zakona;
- nujno potrebna zaradi zdravstvenih razlogov ali veterinarskih ukrepov iz 32. člena tega zakona.-

Comment [Mconsulti31]: S črtanjem tega odstavka se ne strinjamo, ker bi to pomenilo, da bi kmet moral perutnini oz. kuncu dati anestezijo pred zakolom, kar je izredno težko oz. skoraj nemogoče za nekega rejca. Težave so tudi pri možnosti nepravilne uporabe anestetika tudi z vidika varnosti živila (mesa zaklane živali). Postavlja se tudi vrpašanje posedovanja takšnih anestetikov s strani posameznega kmet. Posledično bi črtanje odstavka lahko pomenilo prepoved zakola perutnine in kuncev na kmetijah.

Dovoljeni so le strokovni načini in postopki usmrtilve živali, ki žival usmrtiljo v trenutku oziroma z ustrežno predhodno omamo ali v skrajnem primeru na način, ki povzroča le neizogibne bolečine-

Usmrtitev živali, ki je naklepno ali iz malomarnosti storjena v nasprotju s tem členom, se šteje za mučenje živali.

7. Ugrizi psov in šolanje psov 26.a člen

(1) Zdravnik, ki obravnava poškodbo človeka zaradi ugriza psa živali, mora osebo napotiti v antirabično ambulanto skladno s predpisi, ki urejajo nalezljive bolezni-

(2) Zdravnik, ki obravnava poškodbo človeka zaradi ugriza živali, ~~pri čemer~~ mora v primeru smrti človeka ali posebno hude telesne poškodbe pisno obvestiti območni urad upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo, v roku sedmih dni od obravnave smrti oziroma posebno hude telesne poškodbe in mu posredovati osebno ime ter naslov poškodovane oziroma umrle osebe zaradi izvedbe postopkov iz prvega in tretjega odstavka 26.b člena tega zakona.

(3) Antirabična ambulanta mora v primeru ugriza živali nemudoma oz. najkasneje v roku treh dni od prejema podatkov pozvati skrbnika živali, da se z njo nemudoma oz. najkasneje v roku treh dni zglozi v pristojni veterinarski organizaciji zaradi preveritve suma na steklino in o ugrizu živali obvestiti pristojni območni urad upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo.

(4) V primeru ugriza psa mora antirabična ambulanta :

- v primeru ugriza psa, vnesti podatke o ugrizu psa v ustrezni centralno vodeni državni register psov, (4) agresivnosti

- v primeru ugriza ostalih živali, nemudoma oz. najkasneje v roku treh dni od prejema podatkov pozvati skrbnika psa živali, da se s psom z njo nemudoma oz. najkasneje v roku treh dni zglozi v pristojni veterinarski organizaciji ritve suma na steklino in o ugrizu psa živali obvestiti pristojni območni urad upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo-

(4) Pristojna veterinarska organizacija mora podatke o opravljenih pregledih na steklino iz prejšnjega odstavka vnesti v centralni register psov in o rezultatih teh pregledov obvestiti antirabično ambulanto. Če antirabična ambulanta ne prejme podatka o opravljenih pregledih na steklino v roku **petnajstih** dni od ugriza psa, mora o tem obvestiti območni urad upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo.

(5) Pristojna veterinarska organizacija, ki obravnava poškodbo živali zaradi ugriza psa, mora podatke o ugrizih psov v roku treh delovnih dni vnesti v centralni register psov.

(6) O ugrizih psov morajo policija in druge osebe iz 42. člena tega zakona, ki dogodek obravnavajo, v roku 24 ur obvestiti območni urad upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo, ki podatke o ugrizih psov vnese v ustrezni centralno vodeni državni register psov.

26.b člen

Če je pes z ugrizom povzročil ali bil soudeležen pri povzročitvi smrti človeka ali suma posebno hude telesne poškodbe, uradni veterinar zaradi odvrnitve splošne nevarnosti in opazovanja na steklino z ustno odločbo odvzame psa in odredi skrbniku takojšnjo namestitvev psa v izolatorij pristojne veterinarske organizacije za obdobje do izključitve suma na steklino.

Comment [32]: Ta rok se zdi dokaj dolg – preveriti bi bilo treba pri antirabični ambulanti in kaksnem zdravniku.
DPZSP
Uporabnik

Če skrbnik psa pri izvedbi ukrepov iz prejšnjega odstavka ne sodeluje, se namestitev psa v izolatorij na njegove stroške odredi zavetišču.

Uradni veterinar odredi usmrnitev psa:

- če je z ugrizom povzročil ali bil soudeležen pri povzročitvi smrti človeka;
- če je iz obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena razvidno, da je pes z ugrizom povzročil ali bil soudeležen pri povzročitvi posebno hude telesne poškodbe.

Usmrnitev iz prejšnjega odstavka se ne sme opraviti pred zaključkom pregledov psa na steklino.

Uradni veterinar lahko za izvedbo odrejenih ukrepov iz tega člena zahteva pomoč policije, zavetišča ali pristojne veterinarske organizacije.

Če je na kraj dogodka iz prvega odstavka tega člena prva prišla policija, mora poleg izvajanja ukrepov v skladu s svojimi pooblastili glede odvrnitve splošne nevarnosti o dogodku nemudoma obvestiti uradnega veterinarja.

Če se sum posebno hude telesne poškodbe ne potrdi z obvestilom iz prvega odstavka prejšnjega člena, se psa vrne skrbniku, ki mora omogočiti dokončanje pregledov na steklino.

Skrbniku psa, ki je povzročil smrt ali posebno hudo telesno poškodbo človeka, upravni organ, pristojen za veterinarstvo, prepove gojitev, posedovanje in vodenje psov, ~~če je že pred tem posedoval psa, ki je povzročil smrt ali posebno hudo telesno poškodbo.~~

Pritožba zoper odločbe iz tega člena je dovoljena v roku osmih dni od vročitve odločbe.

Stroški, nastali zaradi ukrepov iz tega člena, bremenijo skrbnika živali.

26.c člen

(1) Usmrnitev psa lahko odredi tudi posebna, za to ustanovljena 3-članska komisija, če:

- pes ugrizne človeka ali žival in
- komisija ugotovi, da je pes nevaren za človeka in/ali druge živali.

(2) Komisijo iz prvega odstavka tega člena sestavljajo:

- strokovnjak s področja vedenja psov,
- kinolog
- veterinar s področja »male prakse« ali uradni veterinar.

;

Comment [ML33]: Obvezno sankcija za kršitev 7. In 8. Odst. 11. člena

26.d člen

Šolanje psov po tem zakonu je obvezno:

- če nevaren pes z ugrizom povzroči poškodbo, pa ne gre za posebno hudo telesno poškodbo in komisija iz prejšnjega člena presodi, da usmrnitev psa ni potrebna.
- Šolanje psa je treba izvesti najpozneje do dopolnjenega drugega leta starosti psa, če je pes že star dve leti pa v roku šestih mesecev od ugriza psa;
- za psa, ki živi ali bo živel v istem okolju kot lastnik, katerega pes je bil usmrčen v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena. Šolanje psa je treba izvesti najpozneje do dopolnjenega drugega leta starosti psa, če je pes že star dve leti pa v roku šestih mesecev od usmrtilve prejšnjega psa oziroma ~~nabave~~ pridobitve ali prejema novega psa.

Šolanje iz prejšnjega odstavka mora biti opravljeno ob udeležbi lastnika psa po programu, ki ga potrdi upravni organ, pristojen za veterinarstvo, na podlagi mnenja

strokovne komisije. Program mora vsebovati navedbo izvajalca oziroma izvajalcev šolanja in dokazila o njihovih izkušnjah s področja poznavanja vedenja, vzreje oziroma šolanja psov. Strokovno komisijo imenuje generalni direktor upravnega organa, pristojnega za veterinarstvo, in jo sestavljajo strokovnjak s področja poznavanja vedenja, vzreje oziroma šolanja psov, uradni veterinar in veterinar pristojne veterinarske organizacije.

Uspešnost opravljenega šolanja psa preveri komisija, ki jo imenuje nosilec programa šolanja iz prejšnjega odstavka in mora biti sestavljena iz strokovnjakov s področja poznavanja vedenja, vzreje oziroma šolanja psov, njena sestava pa mora biti navedena v programu šolanja. Lastnik psa je dolžan dokazilo o uspešno opravljenem šolanju predložiti pristojni veterinarski organizaciji, ki ta podatek vnese v centralni register psov.

IV. SKRIB ZA ZAPUŠČENE ŽIVALI

27. člen

Zapuščanim živalim se zagotovi pomoč, oskrba in namestitev v zavetišču.

Zagotovitev zavetišča je lokalna zadeva javnega pomena, ki se izvršuje kot javna služba, pri čemer mora biti na vsakih 800 registriranih psov in 800 registriranih mačk v občini zagotovljeno eno mesto v zavetišču, za ostale živali pa glede na njihovo ugotovljeno populacijo.

Občina zagotovi izvajanje javne službe bodisi z ustanovitvijo zavetišča z odlokom bodisi s sklenitvijo pogodbe z imetnikom obstoječega zavetišča.

Odlok oz. pogodba iz prvega odstavka tega člena morata vsebovati vsaj sestavine iz 27. b člena tega zakona.

27.a člen

Vsaka občina mora najkasneje do 31. marca organu, pristojnemu za veterinarstvo, posredovati odlok o ustanovitvi zavetišča oz. pogodbo, ki jo ima sklenjeno z zavetiščem. V kolikor občina še ni izdala odloka o ustanovitvi zavetišča oz. sklenila pogodbe z imetnikom iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora to storiti najkasneje do [redacted] in odlok oz. pogodbo posredovati organu, pristojnemu za veterinarstvo.

Organ, pristojen za veterinarstvo, vodi evidenco o prejetih odlokih oziroma pogodbah iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je javna in ki vsebuje podatke:

- o tem, s katerim zavetiščem ima posamezna občina sklenjeno pogodbo oz. katero zavetišče je občina ustanovila z odlokom iz prejšnjega odstavka tega člena;
- o časovni in geografski veljavnosti pogodbe oz. odloka iz prejšnjega odstavka tega člena;
- na skrb za katere živali se nanaša pogodba oz. odlok iz prvega odstavka tega člena;

Vsako spremembo pogodbe oz. odloka mora občina posredovati organu, pristojnemu za veterinarstvo, najkasneje v roku 15 dni od sprejema sprememb.

27. b člen

Comment [34]: Eksplicitno definirati PLACNIKA storitev stroškov za zapuscene zivali (vključno s pž mackami). To so občine.
Podkrepitev: dopisi ZH
DPZSP

Comment [35]: Kot navaja Tina Tement (str. 31, je potrebno uvesti sankcije za občine, ki tega ne zagotovijo. V praksi se namreč dogaja, da občine ne podpisujejo pogodb z zavetisci, ali pa po preteku pogodb z podpisom nove pogodbe zavlačujejo več mesecev (čakajo, da bo zavetisce npr. Ponudilo nizje cene stroitev).
DPZSP
Uporabnik

Comment [36]: Obvezno se doda opomba, da morajo občine zagotoviti tudi mesta za macke. Problem je, da vecina mack ni registrirana in torej je težko določiti, koliko mest mora občina zagotoviti za zapuscene macke. Vseeno se mora macke izpostaviti - v praksi se dogaja, da občine trdijo, da stroškov za macke ne bodo placevale, ker so dolzna zagotoviti mesta le za pse (torej se na podlagi tega lahko pojavljajo tezave pri občinskih placilih ze samih stroškov za rezervacijo azilskih mest, ki jo vecina zavetisc zaracunava). Prav tako se mack otepajo nekatera zavetisca, ker menijo, da „imajo pogodbe samo za pse“ (vprasanje besedila v sami konkretni pogodbi, podpisani z lokalno obcino).
DPZSP
Uporabnik

Comment [JureB37]: Potrebno je zagotoviti mesta tudi za ostale najdene in zapuscene zivali.

Pogodba, sklenjena med zavetiščem in občino ter akt, s katerim občina sama zagotavlja zavetišče, morata biti v skladu s pravilnikom, ki ureja pogoje za zavetišča za zapuščene živali in vsebovati zlasti naslednje bistvene določbe, s katerimi se imetnik zavetišča zavezuje:

- vsem zapuščenim živalim oz. zapuščenim živalim določene vrste zagotoviti potrebno veterinarsko oskrbo,
- vsem zapuščenim živalim oz. zapuščenim živalim določene vrste zagotoviti ustrezne bivalne pogoje,
- zagotoviti sterilizacijo oziroma kastracijo psov in mačk,
- zagotoviti preventivno cepljenje proti kužnim boleznim,
- zapuščeno žival ustrezno označiti,
- vsem sprejetim zapuščenim živalim zagotoviti ustrezno hrano,
- zagotoviti ustrezen in učinkovit način oglaševanja živali z namenom oddaje novim skrbnikom,

občina pa se zavezuje kriti vse stroške v zvezi z obveznostmi, ki nastanejo zaradi bistvenih določb.

Comment [JureB38]: Potrebno je izrecno zavezati zavetišča k dejavni oddaji živali, saj je trenutno praksa na tem področju katastrofalna (mogoče se navede nekaj primerov).

Občina najmanj enkrat letno opravi nadzor nad izpolnjevanjem pogodbe iz drugega odstavka 27. člena s strani zavetišča. V primeru ugotovljenih kršitev pozove zavetišče k odpravi kršitev v razumnem roku, ki ne sme biti daljši od 30 dni.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za začetek delovanja zavetišča ugotavlja upravni organ, pristojen za veterinarstvo, v upravnem postopku.

Comment [ML39]: Dodati v kazenske – če ne odpravi kršitev, globa. + dodati v nadzorne, da izvaja nadzor nad tem členom občina.

28. člen

Imetnik zavetišča je lahko občina oziroma vsaka fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Imetnik zavetišča ne more biti in v njem ne more delati oseba, obsojena storitve kaznivega dejanja mučenja živali ali spoznana za odgovorno za storitev prekrška mučenja živali po določbah tega zakona.

Imetnik zavetišča mora zagotoviti stalno prisotnost ali pripravljenost veterinarja oziroma veterinarske službe. V zavetišču mora biti zadostno število oskrbnikov, ki morajo biti usposobljeni za delo z živalmi ter za dajanje nujne prve pomoči živalim.

Zavetišče mora imeti vodjo zavetišča, ki mora imeti vsaj srednjo izobrazbo veterinarske smeri ali srednjo izobrazbo druge smeri in z delom pridobljene izkušnje z živalmi. Vodja vodi delo zavetišča, skrbi za spoštovanje veterinarsko-sanitarnega reda, vključuje v delo prostovoljce, je odgovoren za vodenje evidenc.

Zavetišče mora imeti svet zavetišča, ki:

- nadzoruje delo zavetišča,
- določa višino prispevkov, ki jih plačujejo skrbniki v zvezi z zapuščenimi živalmi,
- skrbi za promocijo zavetišča in za pridobivanje sponzorskih sredstev.

Svet zavetišča imenuje lokalna skupnost oziroma lokalne skupnosti, katerih območje s svojim delovanjem pokriva zavetišče.

Svet zavetišča obvezno sestavljajo:

- predstavniki lokalne skupnosti oziroma lokalnih skupnosti, katerih območje s svojim delovanjem pokriva zavetišče,

- predstavnik Veterinarske uprave Republike Slovenije, ki ga določi predstojnik uprave,
- predstavnik društva za zaščito živali, ki deluje na območju, kjer je zavetišče,
- predstavnik imetnika zavetišča, razen če je imetnik zavetišča društvo za zaščito živali ali lokalna skupnost, na območju katere je zavetišče.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev za delovanje zavetišča ugotavlja upravni organ, pristojen za veterinarstvo, v upravnem postopku.

Comment [ML40]: Delovanje namesto začetek delovanja, ker je potreben stalni nadzor in ne le ob začetku delovanja zavetišča.

28.a člen

(1) Imetnik zavetišča opravlja naslednje naloge:

- sprejema prijave o zapuščenih živalih;
- zagotavlja potrebno veterinarsko pomoč zapuščenim živalim;
- zagotavlja vsem živalim ustrezno oskrbo in bivalne pogoje glede na njihovo velikost, spol, vrsto
- zagotavlja ulov, prevoz, namestitev in oskrbo zapuščenih živali v zavetišču;
- skrbi za iskanje skrbnikov teh živali oziroma prodajo ali oddajo živali novim skrbnikom;
- skrbi za ažurno vodenje registra psov, mačk in dihurjev, ki ga enkrat letno posreduje lokalni skupnosti.

Comment [JureB41]: Pogoji bivanja v nekaterih zavetiščih so katastrofalni.

(2) Imetnik zavetišča se šteje za skrbnika zapuščenih živali, dokler so te v zavetišču.

(3) Imetnik zavetišča je pri opravljanju svojih nalog dolžan sodelovati s pristojno veterinarsko službo, organizacijami ter društvi za zaščito živali.

Če imetnik zavetišča ne sodleuje z veterinarsko službo in društvi za zaščito živali, se o tem obvesti občino, s katero ima imetnik zavetišča sklenjeno pogodbo.

Comment [ML42]: SPORNO – ker v praksi to lahko pomeni, da zaradi popolnoma nerealnih zahtev nekaterih posameznikov v društvih občina prekine pogodbo z imetnikom zavetišča. Morda bi pa bilo smiselno vpeljati tako obveščanje o kaznih, ki jih dobi s strani inšpekcije in tukaj določiti kakšno dodatno ukrepanje s strani občin, če že vurs nič ne naredi...

Občina je dolžna v roku 8 dni pozvati imetnika zavetišča, k sodelovanju z veterinarsko službo, organizacijami in društvi za zaščito živali. Pri tem se imetnika opozori, da mu bo ob ponovni kršitvi njegove dolžnosti sodelovanja, enostransko prekinila pogodbo.

Občina je dolžna takoj poprejetju ponovnega obvestila, o tem, da je imetnik zavetišča kršil dolžnost sodelovanja, prekniti pogodbo z imetnikom zavetišča in najskaneje v roku 8 dni poiskati ustrezno namestitev za zapuščene živali s svojega področja.

Comment [L43]: Potrebno je sankcionirati nesodleovanje imetnikov zavetišč z veterinarsko službo in društvi.

28.b člen (sprejem živali)

- (1) Imetnik zavetišča sprejme obvestilo o zapuščeni živali, ga vpiše v evidenco ter preveri, ali je žival na seznamu pogrešanih živali.
- (2) V kolikor je skrbnik znan, zavetišče obvesti skrbnika o najdbi živali. V nasprotnem primeru zavetišče zagotovi ulov in prevoz živali v zavetišče, vendar le v primeru, če najditelj tega ne more storiti sam.
- (3) Imetnik zavetišča mora zagotoviti namestitev živali v zavetišče v roku 24 ur po sprejemu obvestila, če gre za poškodovano žival, pa v roku 4 ur.

(4) Če je zavetišče polno, se imetnik zavetišča lahko dogovori z najditeljem ali drugo zainteresirano osebo, da le-ta skrbi za žival v času, dokler je zavetišče polno, oziroma zaprosi za pomoč drugo zavetišče.

(5) Če je žival poškodovana, imetnik zavetišča zagotovi njen prevoz v veterinarsko ambulanto, po veterinarski oskrbi pa prevoz v zavetišče. V kolikor je žival poškodovana že ob najdbi, zavetišče zagotovi prevoz živali v veterinarsko ambulanto vendar le v primeru, če najditelj tega ne more storiti sam.

(6) V primeru, da je žival agresivna, najditelj ali imetnik zavetišča obvesti pristojno veterinarsko organizacijo. Enako se postopa v primeru, če se pri živali utemeljeno sumi na steklino.

28. c člen (zapuščene domače mačke)

(1) V primeru, da je najdena domača mačka označena s čipom in ni vpisana v ustrezni centralno vodeni državni register, vendar je skrbnika mogoče nedvoumno ugotoviti, imetnik zavetišča na stroške skrbnika uredi vpis v ustrezni centralno vodeni državni register.

(3) V primeru, da najdena domača mačka ni označena s čipom, vendar je skrbnika mogoče nedvoumno ugotoviti, imetnik zavetišča na stroške skrbnika mačko označi s čipom in uredi vpis v ustrezni centralno vodeni državni register.

(4) V primeru, da gre za najdbo večjega števila skupaj živečih zapuščenih domačih mačk, ki se zadržujejo na določenem območju (mačja kolonija), mora najditelj najkasneje v 14 dneh najdbo teh živali prijaviti imetniku zavetišča, da bi se preprečilo njihovo nekontrolirano razmnoževanje.

(5) Če so najdene zapuščene domače mačke predivje oziroma preveč plašne in jim človekova bližina povzroča velik stres, imetnik zavetišča te živali sprejme, jim po potrebi zagotovi ustrezno veterinarsko oskrbo, zagotovi sterilizacijo oziroma kastracijo in jih takoj po okrevanju, če ni ustreznega interesenta, ki bi jih prevzel v skrbništvo, ustrezno vidno označene vrne v okolje, kjer so bile najdene, če je okolje primerno za vrnitev.

(6) Čas, ki ga žival potrebuje za okrevanje iz prejšnjega odstavka, določi glede na stanje živali veterinar, ki je žival pregledal, nikakor pa ta čas ne sme biti krajši od 12 ur.

(7) Zapuščene mačje mladiče, stare do 4 mesece, ki so brez matere, imetnik zavetišča sprejme v zavetišče in poskuša najti skrbnika ne glede na njihovo trenutno plašnost.

(8) Namesto evtanazije imetnik zavetišča po 60 dneh bivanja mačke v zavetišču, zdrave mačke, starejše od 6 mesecev, ki jim je zagotovil sterilizacijo oziroma kastracijo ter jih vidno označil, vrne v okolje, kjer so bile najdene, če je okolje primerno za vrnitev in ni nobenega ustreznega interesenta, ki bi jih prevzel v skrbništvo.

(8) Vsako zapuščeno domačo mačko, ki kaže klinične znake bolezni mačje levkoze ali virusne imunosupresije mačk (mačji "AIDS"), mora imetnik zavetišča testirati in jo

evtanazirati v primeru, da so rezultati testa pozitivni in ni ustreznega interesenta za njeno posvojitev, ki bi živali zagotovil bivanje brez nevarnosti za okužbo zdravih živali.

(9) Imetnik zavetišča se za ulov in prevoz živali do zavetišča ali veterinarske organizacije lahko dogovori z najditeljem, z območnimi organizacijami za zaščito živali ali drugimi zainteresiranimi posamezniki, če so pripravljeni sodelovati in ravnati po navodilih imetnika zavetišča.

28.d člen

(1) Imetnik zavetišča sprejema živali, za katere njihovi skrbniki nočejo ali ne morejo več skrbeti (oddane živali), in pomaga iskati nove skrbnike. Zavetišče sprejme žival v roku 8 dni po prejemu zahteve. Skrbnik, ki je žival oddal, nima pravice do druge živali iz zavetišča, razen v izjemnih primerih v dogovoru z vodjem zavetišča.

(2) Skrbnik, ki oddaja žival, mora poleg osebnih podatkov podati ustrezno izjavo, da je dejansko njen skrbnik in da soglaša, da njegovo skrbništvo oz. lastninska pravica na živali preide na zavetišče, izročiti vso dokumentacijo o živali, podati informacije o značaju in navadah živali ter plačati stroške vzdrževanja živali s strani zavetišča do njene oddaje v nov dom.

(3) Če žival izpolnjuje predpisane pogoje za usmrnitev, imetnik zavetišča zavrne sprejem take živali in napoti skrbnika v veterinarsko organizacijo ali na stroške skrbnika sam uredi prevoz v veterinarsko organizacijo.

28.e člen (veterinarska oskrba)

(1) Zavetišču se lahko podeli koncesija za izvajanje storitev zdravstvenega varstva živali v zavetišču, če izpolnjuje pogoje iz pravilnika, ki ureja pogoje, ki jih morata za pridobitev koncesije izpolnjevati živalski vrt in zavetišče za zapuščene živali.

(2) Če zavetišče ne izpolnjuje pogojev iz pravilnika, ki ureja pogoje, ki jih morata za pridobitev koncesije izpolnjevati živalski vrt in zavetišče za zapuščene živali, mora za izvajanje storitev zdravstvenega varstva živali v zavetišču skleniti pogodbo z verificirano veterinarsko organizacijo.

28.f člen (oskrba)

(1) Vse živali morajo biti redno hranjene v skladu z njihovimi potrebami. O izjemah, potrebnih zaradi zdravstvenega stanja živali, odloča veterinar.

(2) Imetnik zavetišča mora zagotoviti, da:

- se vsak dan dvakrat preveri splošno stanje in počutje živali v zavetišču
- se vse ugotovljene spremembe (neješčnost, neredno iztrebljanje, apatičnost, agresivnost) vpišejo v kartoteko živali in po potrebi obvesti veterinar.

(3) Vsi prostori zavetišča morajo biti najmanj enkrat dnevno očiščeni, prostori, kjer se nahajajo živali, pa redno razkuženi. Iztrebke je treba redno odstranjevati.

28.g člen (vrnitev živali lastniku)

Za vrnitev najdene živali mora skrbnik, ki se mu je žival izgubila, podati zahtevo imetniku zavetišča.

Če imetnik zavetišča dvomi, da gre za pravega skrbnika, lahko zahteva predložitev ustreznih dokazov (knjižica o cepljenju, veterinarska kartoteka, fotografije, izjave sosedov ipd.) oziroma počaka do preteka roka 8 dni, če se javi še kaka oseba, ki trdi, da je skrbnik živali.

Predložitev dokazov iz drugega odstavka tega člena je obvezna, če žival osebe ne prepozna, je do nje napadalna ali se je boji.

Skrbnik mora predhodno pokriti stroške oskrbe živali po veljavnem ceniku zavetišča.

Skrbnik mora podpisati izjavo, da je dejansko skrbnik živali in da mu je bila žival vrnjena.

Preden pes, mačka ali dihur zapusti zavetišče, mora biti označen z mikročipom za identifikacijo živali, skrbnik pa vpisan kot lastnik v ustrezni centralno vodeni državni register.

Comment [ML44]: Dodano z namenom zagotavljanja določanja skrbnika.

28.h člen

Če skrbnik ne zahteva vrnitve živali ali če gre za odvzeto ali oddano žival, jo imetnik zavetišča odda novemu skrbniku, ki se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel.

Če je več interesentov, imetnik zavetišča odda žival tistemu interesentu, ki ima najboljše pogoje za oskrbo živali. Zavetišče o tem presodi na podlagi predhodno izpolnjenega vprašalnika o interesentovih izkušnjah z živalmi, znanju, bivalnih pogojih in o tem, kakšno žival želi. Imetnik zavetišča lahko pred oddajo živali preveri, ali interesent dejansko izpolnjuje pogoje oziroma ali je navedel resnične podatke.

Ob predaji živali mora novi skrbnik podpisati izjavo o prevzemu živali, s katero se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel. Iz izjave mora biti razvidno vsaj naslednje:

- osebno ime in datum rojstva skrbnika,
- naslov stalnega prebivališča ter telefonska številka,
- naslov, kjer bo bivala žival,
- opis živali,
- identifikacijska številka živali (mikročip),
- soglasje skrbnika, da predstavniki zavetišča občasno preverjajo, ali ustrezno skrbi za žival,
- soglasje skrbnika, da bo v primeru prodaje ali oddaje živali o tem obvestil imetnika zavetišča.

V primeru selitve mora skrbnik živali o tem pisno obvestiti imetnika zavetišča.

V primeru prenosa lastništva oz. skrbništva na tretjo osebo, mora skrbnik živali osebne podatke tretje osebe posredovati zavetišču. V kolikor tega ne stori, pridobi osebne podatke tretje osebe od skrbnika na zahtevo zavetišča organ, pristojen za veterinarstvo.

Pred oddajo se psice sterilizira, mačke pa sterilizira oziroma kastrira, razen če bi to lahko škodovalo zdravju živali. O izjemah iz zdravstvenih razlogov odloča veterinar, ki mora v kartoteko vpisati utemeljitev svoje odločitve.

Pri brejih živalih in živalih z mladiči začne rok 30 dni, po katerem je žival dovoljeno usmrtiti, teči šele od dneva odstavitve mladičev, oziroma šestdeseti dan po skotitvi mladičev.

V primeru samic z mladiči, katerih število presega število, ki ga lahko vzredi samica sama ali ob pomoči človeka in je možnost za oddajo teh mladičev zelo majhna, lahko veterinar dovoli usmrtitev določenega števila mladičev takoj po skotitvi.

Imetnik zavetišča mora aktivno iskati skrbnike živali tudi preko sredstev javnega obveščanja, ki so pripravljena tovrstna obvestila objavljati brezplačno. Imetnik zavetišča mora imeti objavljeno spletno stran, na kateri so fotografije in osnovni podatki vseh najdenih živali (spol, starost, kje in kdaj je bila najdena), skupaj s podatki o možnost njihove posvojitve.

28. i člen

Imetnik zavetišča mora imeti možnost stalnega in neposrednega vpogleda v ustrezni centralno vodeni državni register, in sicer v tiste podatke, ki so potrebni za iskanje skrbnika psa, mačke ali dihurja po identifikacijski številki o cepljenju ali opisu živali ter za preverjanje lastništva živali.

Imetnik zavetišča mora voditi ustrezne evidence o zapuščenih in pogrešanih živalih, sprejemu živali, vrnitvi živali njihovim skrbnikom oziroma oddaji živali novim skrbnikom, zdravljenju, poginih in usmrtitvah.

Ob sprejemu v zavetišče se žival vpiše v ustrezno evidenco, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa v evidenco,
- opis in fotografijo živali,
- identifikacijsko številko o cepljenju proti steklini (če jo ima),
- navedbo, ali gre za najdeno, odvzeto ali oddano žival,
- uro, datum in kraj najdbe,
- osebno ime in naslov najditelja,
- uro in datum sprejema živali,
- osebno ime osebe, ki je žival sprejela.

Comment [ML45]: Skušam doseči sledljivost prenosa skrbništva nad živaljo iz zavetišča. Vendar je tole omejeno le na 1 prenos. Bilo bi smotno omogočiti ugotavljanje OP vsakokratnega skrbnika/lastnika...

Comment [ML46]: Brisala besedo praviloma in dodala le izjemo za zdravje.

Evidenca mora biti izdelana oziroma zaščitena tako, da ni možno brisanje ali nepooblaščen vpogled, vpisovanje in spreminjanje podatkov.

Comment [ML47]: dodano zaradi zahteve po sledljivosti vpogledov v OP

Vsaka žival mora imeti tudi kartoteko, ki mora poleg podatkov iz evidence vsebovati vsaj še naslednje podatke:

– če gre za oddano žival, podatke o skrbniku, njegovo soglasje, da lastninska pravica na živali preide na zavetišče, ter vso dokumentacijo o živali;

– če gre za odvezto žival, mora biti priložena kopija odločbe, s katero je bila žival odvzeta;

– o zdravstvenem stanju živali ob sprejemu in o veterinarski oskrbi;

– o zdravljenju živali, morebitni sterilizaciji oziroma kastraciji, kroničnih boleznih ali poškodbah;

– o značaju oziroma obnašanju živali (odnos do ljudi in drugih živali, čistoča, prehrabene navade, lajanje, morebitna agresivnost, plašnost in drugo);

– o morebitnih poškodbah, ki jih je žival povzročila človeku ali drugi živali.

Podatke o vrnitvi živali skrbniku oziroma oddaji novemu skrbniku, prenos skrbništva na tretjo osebo ali usmrtitvi se v evidenco vpiše po opravljenem postopku.

Comment [JureB48]: Pogoji bivanja v nekaterih zavetiščih so katastrofalni.

Comment [49]: MORA sodelovati

Comment [50]: dodaj se tu rok (obstoječi rok v Pravilniku o zasciti hisnih živali je 24-ur). Če je to možno, seveda. Predlagamo tudi uvedbo smotrnega roka za prijavo prostoživečih mack (daljši rok od 24 ur). Zaradi specifik obnašanja tipične zapuscene živali in prostoživece macke je namreč ti dve skupini živali nemogoče enaciti. Nemogoče je oceniti v 24-urah, da gre za prostoživeco macko. V praksi se posledično dogaja, da vurs oznaci prostoživece macke, ki niso bile prijavljene v 24-urah, kot lastniske. DPZSP
Predlagam rok nekje od 15 do 30 dni, kaj menite ostali? (Tina-DPZSP)

Comment [51]: V zakonu bi bilo dobro opredeliti, kaj pomeni NAJDBA hisne živali, torej: Najdba zapuščene živali pomeni... (žival vzeti v svojo oskrbo... ali pa samo videti izgubljeno žival).

Mogoče se v ZZIV dopise se določbe, ki so sicer v Pravilniku o zasciti hisnih živali: -da se najdbo hisne živali sporočil lasntnik živali, ce je le-ta znan - v koliksnem casu se obvesti o najdbi/izgubi

Definirati bi bilo treba se, v koliksnem casu bi bilo treba prijaviti prostoživece macke. DPZSP

Uporabnik

Comment [52]: Zamenjaj z "ali" (problem definicije besede "oziroma"). Čeprav bi bilo v praksi tole boljše vreci ven, ker vemo, da veterine evidence izgubljenih in najdenih živali ne delajo. Manjka se določilo, da mora zavetišče to žival v nekem roku uvrstiti v evidenco in zapisati ime "posvojitelja", če žival ne gre v zavetišče. DPZSP

Imetnik zavetišča opravlja naslednje naloge:-

– sprejema prijave o zapuščenih živalih;-

– zagotavlja potrebno veterinarsko pomoč zapuščenim živalim;-

– zagotavlja ulov, prevoz, namestitvev in oskrbo zapuščenih živali v zavetišču;-

– skrbi za iskanje skrbnikov teh živali oziroma prodajo ali oddajo živali novim skrbnikom;-

– skrbi za ažurno vodenje registra psov in mačk, ki ga enkrat letno posreduje lokalni skupnosti.-

Imetnik zavetišča se šteje za skrbnika zapuščenih živali, dokler so te v zavetišču.-

Imetnik zavetišča pri opravljanju svojih nalog sodeluje s pristojno veterinarsko službo in organizacijami za zaščito živali.

29. člen

Kdor izgubi žival ali kdor najde zapuščeno žival, o tem obvesti zavetišče ali oziroma pristojno veterinarsko organizacijo-

(1) Izgubo hišnih živali tistih vrst, ki morajo biti označene v skladu s predpisi o veterinarstvu oziroma v skladu s predpisi o varstvu prosto živečih vrst živali in ohranjanju narave, mora skrbnik v roku treh dni prijaviti pristojni veterinarski organizaciji oziroma najbližjemu zavetišču za zapuščene živali. Če lastnik izgube hišne živali ne prijavi v navedenem roku, se šteje, da gre za namerno zapustitev živali.

(2) Kdor najde žival, mora najpozneje v roku 24 ur:

1. najdbo živali prijaviti najbližjemu zavetišču za zapuščene živali ali pristojni veterinarski organizaciji;

2. v primeru živali zavarovanih prosto živečih vrst upoštevati določbe predpisov, ki urejajo varstvo prosto živečih vrst živali;

3. obvestiti skrbnika, če mu je znan.

30. člen

Skrbnik najdene hišne živali ima pravico zahtevati vrnitev živali. Če tega ne stori v roku 8 dni od dneva, ko je bila nameščena v zavetišče, lahko imetnik zavetišča žival odda tudi drugemu zainteresiranemu skrbniku, ki se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel.

Comment [53]: Ta rok je dokaj kratek, ce ga primerjamo z dolzino predpisane karantene. Morda bi ga bil smotno poenotiti s karanteno? Podkrepljeno z: povprasaj zavetisca. DPZSP Gaming-two

31. člen

Vse stroške v zvezi z zapuščeno živaljo plača dosedanji skrbnik živali, če ni s predpisi določeno drugače. Če skrbnik živali ni znan oziroma, če lastnika živali ni mogoče ugotoviti, krije stroške ~~imetnik zavetišča oziroma~~ občina, kjer je žival najdena, ~~če ni zagotovila zavetišča.~~

Comment [54]: Če je žival čipirana je imetnik zavetišča o njeni najdbi dolžan obvestit lastnika. Mačjelovka

Enotne stroške oskrbe živali, ki jih lahko zaračunavajo zavetišča, enkrat letno določi organ, pristojen za veterinarstvo na predlog Strokovnega sveta za zaščito živali

Comment [JureB55]: Nujno je potrebno poenotenje cenikov zavetišč, obenem pa preko strokovnega sveta pridobiti vpliv na oblikovanje cen.

Zapuščeno žival se namesti v zavetišče na območju občine, kjer je bila najdena, ~~ali oziroma~~ v zavetišče, s katerim ima ta občina sklenjeno pogodbo.

Če je občina zagotovila predpisano število mest za zapuščene živali, vendar zavetišče zapuščenih živali ne more sprejeti, uradni veterinar odredi namestitvev živali v drugo najbližje zavetišče na stroške zavetišča, ki živali ne more sprejeti.

Imetnik zavetišča, ki žival odda, lahko zaračuna novemu skrbniku pavšalni znesek za materialne stroške oskrbe živali v skladu s cenikom, ki ga potrdi svet zavetišča.

Če zapuščene živali ni možno oddati, se lahko po 630 dneh od dneva, ko je bila nameščena v zavetišče, usmrti. Če gre za brejo samico oziroma samico z mladiči, se samico lahko usmrti najprej 90 dni od skotitve mladičev.

Če ~~se z oddajo oziroma prodajo zapuščenih živali ukvarja~~ društvo oddaja ali prodaja zapuščene živali, mora v primeru namestitve in oskrbe živali glede tega izpolnjevati pogoje, ki so predpisani za zavetišča.

32. člen

Zapuščenim bolnim in poškodovanim živalim mora pristojni veterinar takoj oziroma v najkrajšem možnem času nuditi potrebno nujno veterinarsko pomoč.

Pristojni veterinar je veterinar, ki opravlja svojo dejavnost na območju občine, kjer je bila žival najdena ali za to območje zagotavlja neprekinjeno veterinarsko službo. Imetnik zavetišča je dolžan sprejeti poškodovano žival v 1 uri 4 urah od prijave najdbe.

Comment [JureB56]: Štiri ure čakanja so preveč, za marsikatero žival usodne. Primarno je zagotoviti živali ustrezno oskrbo čimprej.

V primeru, da imetnik zavetišča po poškodovano žival ne pride v 1 uri v 4 urah ali v te času ni dosegljiv, je najditelj dolžan poškodovane zapuščene živali le-to sam odpeljati k najbližjemu veterinarju. Nujno oskrbo živali pri veterinarju in potne stroške najditelja krije imetnik zavetišča. Dosegljiv lahko najditelj poškodovane zapuščene živali le to sam odpelje k pristojnemu veterinarju. Nujno oskrbo živali pri pristojnem veterinarju krije imetnik zavetišča.

Comment [JureB57]: V izogib trpljenju živali je potrebno najditelje zavezati k hitremu ukrepanju. Prav tako je smiselno, da se žival odpeleje k najbližjemu veterinarju. Povračilo stroškov se lahko ureja po oskrbi živali.

Neozdravljivo bolnim ali poškodovanim, težko prizadetim in poginjajočim zapuščenim živalim mora veterinar zagotoviti takojšnjo usmrtitev.

33. člen

Imetnik zavetišča pridobi sredstva za vzpostavitev zavetišča iz naslednjih virov:

- proračuna lokalne samoupravne skupnosti;
- proračuna Republike Slovenije za gradbena dela in opremo, vendar največ do višine 50% njihove dejanske vrednosti, če je investicija v skladu s pogoji, ki jih predpiše minister;
- drugih virov (darila, donacije ipd.).

Imetnik zavetišča pridobiva sredstva za delovanje zavetišča iz naslednjih virov:

- iz proračuna lokalne samoupravne skupnosti;
- iz proračuna Republike Slovenije, če gre za društvo, ki deluje v javnem interesu;
- iz plačila stroškov v zvezi z zapuščenimi živalmi;
- iz drugih virov.

IV. HOTELI ZA ŽIVALI IN TRGOVINA S HIŠNIMI ŽIVALMI

33.a člen

(1) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo dejavnost oskrbe v hotelih za hišne živali (v nadaljnjem besedilu: hotel), trgovine s hišnimi živalmi (v nadaljnjem besedilu: trgovina) ter organizatorji razstav, tekmovanj in drugih prireditev, kjer sodelujejo hišne živali, morajo imeti glede na svoj namen, cilje ali dejavnost takšno število oskrbnikov živali, da je vsak dan zagotovljena nemotena oskrba živali.

(2) Oskrbnik iz prejšnjega odstavka mora imeti veljavno potrdilo o opravljenem usposabljanju o prehrani, negi, vedenju in zdravstvenem varstvu hišnih živali.

(3) Oskrbnik iz prejšnjega odstavka ne sme biti oseba, ki je bila pravnomočno obsojena kaznivega dejanja mučenja živali ali spoznana za odgovorno kateregakoli prekrška po tem zakonu.

33.b člen

(1) Bivalni prostori za živali v hotelih in trgovinah morajo biti urejeni v skladu s podzakonskim aktom, ki ureja zaščito hišnih živali, ter izdelani iz materialov in na način, da se jih da enostavno čistiti in razkuževati.

(2) V bivalnih prostorih iz prvega odstavka tega člena ne sme biti snovi ali predmetov, na katerih bi se hišne živali lahko poškodovale oziroma bi ogrožale njihovo zdravje in morata biti zagotovljena naravna ali umetna svetloba in zračenje.

(3) Bivalni prostori iz prvega odstavka tega člena morajo biti redno čiščeni v skladu z fiziološkimi ter etološkimi potrebami živali in po potrebi razkuženi, da se prepreči prenos bolezni.

(4) Prostori iz prvega odstavka tega člena morajo biti opremljeni s požarnim alarmom in izdelani iz negorljivih oziroma težko gorljivih materialov, ki ob gorenju ne sproščajo strupenih plinov.

Comment [JureB58]: Podrobneje ostane preizkus opredeljen v Pravilniku

33.c člen

(1) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora voditi evidenco, iz katere so razvidni podatki, ki so natančneje določeni v Pravilniku o zaščiti hišnih živali. Prodajalec pošlje ustreznemu centralno vodenemu državnemu registru podatke kupca in vrsto ter število kupljenih živali.

(2) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora imeti sklenjeno pogodbo z veterinarsko organizacijo, ki opravlja preglede in zagotavlja zdravljenje živali v primeru poškodb ali bolezni.

(3) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora voditi evidence o zdravljenju živali, ki mora vsebovati vsaj identifikacijo zdravljene živali ali skupine živali, datum zdravljenja in veterinarsko organizacijo, ki je zdravljenje opravila. Evidence o zdravljenju živali mora hraniti najmanj tri leta od zadnjega vpisa ter jih je dolžan na zahtevo predložiti uradnemu veterinarju na vpogled.

(4) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora zagotoviti ločeno namestitev bolnih in poškodovanih živali. Bolne in poškodovane živali morajo biti ustrezno zdravljene, v primeru neozdravljivih bolezni ali poškodb pa usmrčene v skladu s predpisi.

(5) Bolnih in poškodovanih živali ni dovoljeno vračati dobavitelju, temveč se jih mora zdraviti, v primeru neozdravljivih bolezni ali poškodb pa usmrtiti.

(6) Izvajalec dejavnosti trgovine z živalmi mora zagotoviti, da proda samo klinično zdrave živali.

33.c člen

(1) Prodajalec mora kupca ob nakupu živali pisno seznaniti z:

1. oskrbo, prehrano, nego in ustrezno namestitvijo, ki jo potrebuje žival;
2. starostjo in običajno življenjsko dobo živali ter velikostjo odrasle živali;
3. morebitnimi nevarnostmi za človeka ali druge živali (ugrizi, kužne bolezni);
4. določbami tega pravilnika, ki se nanašajo na določeno vrsto živali, oziroma določbami predpisov, ki urejajo varstvo živali prosto živečih vrst;
5. obveznimi in priporočljivimi cepljenji živali.

(2) Prodajalec mora kupcu ob prodaji živali izročiti predpisane veterinarske dokumente ter potrdilo o opravljenih obveznih cepljenjih oziroma druge dokumente v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo prosto živečih živalskih vrst.

(3) Prodajalec mora kupcu ob nakupu živali posredovati informacije o veterinarskih organizacijah, usposobljenih za zdravljenje tovrstnih živali.

33.d člen

(1) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora imeti sklenjeno pogodbo z veterinarsko organizacijo, ki opravlja preglede in zagotavlja zdravljenje živali v primeru poškodb ali bolezni.

(2) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora voditi evidenco s podatki o sprejetih hišnih živalih in njihovih skrbnikih, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

1. vrsto ali pasmo hišne živali, njeno starost in spol;
2. osebno ime oziroma firmo, naslov in telefon skrbnika;
3. datum sprejema živali;
4. datum vrnitve živali skrbniku;
5. podatke o posebni oskrbi, ki jo potrebuje žival (npr. posebna hrana, alergije);
6. zdravljenja v času oskrbe.

(3) Skrbnik mora ob predaji živali v hotelsko oskrbo predložiti identifikacijski dokument živali, v katerem morajo biti vpisana opravljena predpisana cepljenja za

posamezno vrsto živali, ter izvajalca dejavnosti hotela za živali opozoriti na posebne potrebe živali ali morebitno agresivnost.

(4) Izvajalec dejavnosti hotela za živali lahko zahteva dodatna cepljenja in druge preventivne ukrepe (npr. odstranjevanje zajedavcev) za zagotavljanje zdravstvenega varstva drugih živali in oskrbnikov v hotelu.

(5) Izvajalec dejavnosti hotela za živali mora zagotoviti ločeno namestitev bolnih in poškodovanih živali.

IV. DRUŠTVA NA PODROČJU ZAŠČITE ŽIVALI, KI DELUJEJO V JAVNEM INTERESU

34. člen

– upoštevan ZDru-1

~~Strokovna in ljubiteljska društva~~ Društva na področju zaščite živali opravljajo dejavnost v javnem interesu v delu, v katerem namen ustanovitve in samo delovanje društva presega uresničevanje interesov članov društva.

Društvo deluje v javnem interesu:

1. če aktivno deluje na področju zaščite živali, ali
2. če organizira izobraževanje o zaščiti živali.

35. člen

– upoštevan ZDru-1

Ministrstvo, pristojno za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) podeli društvu, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo.

Društvu, ki deluje v javnem interesu, lahko ministrstvo iz proračuna Republike Slovenije oziroma lokalna samoupravna skupnost iz svojega proračuna, na podlagi pogodbe dodeli sredstva za opravljanje dejavnosti, ki so v javnem interesu.

Društvu, ki ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, se ukine status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo ministra.

36. člen

– upoštevan ZDru-1

Ministrstvo vodi javno evidenco društev, ki so pridobila status društva, ki deluje v javnem interesu.

V. (črtano)

37. člen

(črtan)

VI. STROKOVNI SVET ZA ZAŠČITO ŽIVALI

38. člen

Pri ministrstvu se ustanovi strokovni svet za zaščito živali, sestavljen iz priznanih strokovnjakov veterinarske, medicinske, biološke, farmacevtske in zootehnične stroke (v nadaljevanju stroka) ter predstavnikov društev oz. drugih organizacij, ki delujejo na področju zaščite živali pred mučenjem (v nadaljevanju društvaorganizacije), pri čemer mora biti zastopanost stroke in društevorganizacij v svetu enaka. Število članov z mandatom 4 leta ter sestavo strokovnega sveta določi minister.

Strokovni svet za zaščito živali:

– spremlja stanje na področju zaščite živali in predlaga ukrepe;

Comment [59]: Določiti točno katero Min - za veterinarska zdravila je pristojno Min za zdravje, za živali pa MKGP - če bi se hoteli izogniti pristojnosti, si lahko "podajajo žogico-2 in postopki se zavlečejo. Mačjelovka

Comment [60]: Morda bi bilo dobro dodati, da mora aktualen seznam v rednih intervalih posredovati svojemu vursu, zavetiščem, občinam ... DPZSP

Comment [JureB61]: Nujno za vpliv na delovanje sveta.

Comment [62]: Kako se prijaviti, razpisi, koliko časa traja ena sestava ...

Pravilnik o strokovnem svetu za zaščito živali, <http://www.uradni-list.si/1/content?id=26530>, ni odgovorov na vsa vprašanja, nekaj pa je. DPZSP

Comment [63]: mogoče bi lahko malo bolj specifikirali DPZSP

Comment [64]: Komu – a je njihova beseda sploh kaj vredna (če ga za mnenje ne zaprosijo), ce pa sankcije doloci vurs ali sodisce? Uporabnik DPZSP

- predlaga kriterije za izdajo dovoljenj za poskuse;
- daje mnenja in predloge pri pripravi predpisov o zaščiti živali in druga mnenja in predloge;
- daje mnenja in predloge v drugih zadevah, za katere ga zaprosijo državni organi;
- določa enotne cene storitve za zavetišča,
- opravlja ostale naloge, katere nanj prenesejo ostali organi, pristojni za zaščito živali.-
- potrjuje nova strokovna spoznanja v zvezi z dobrobitjo živali (DZZZLJ)

VII. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

39. člen

Minister izda natančnejše predpise za izvajanje tega zakona, s katerimi določi:

- način omamljanja, zakola ali usmrtnitve živali;
 - pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zavetišča za zapuščene živali in hoteli za živali, ter veterinarsko-sanitarni red v njih;
 - podrobnejša merila in postopek za pridobitev in prenehanja statusa društev, ki na področju zaščite živali delujejo v javnem interesu, ter podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence o teh društvih;
 - o strokovnem svetu za zaščito živali, številu njegovih članov, sestavi in delu.
- Minister izdaja tudi druge podzakonske predpise, potrebne za izvajanje tega zakona in predpisov Skupnosti, ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

40. člen

Minister izda v soglasju z ministri, pristojnimi za posamezna področja, natančnejše predpise za izvajanje tega zakona, s katerimi določi:

- pogoje za bivanje in rejo rejnih in gojitev hišnih živali ter živali v prodajalnah, na razstavah in tekmovanjih;
- pogoje in način prevoza živali.

41. člen

Minister izda v soglasju z ministrom, pristojnim za znanost in tehnologijo, in ministrom, pristojnim za okolje in prostor, predpis o natančnejših pogojih za izdajo dovoljenj za opravljanje poskusov na živalih, postopku, dokumentaciji, evidenci, poročilih in o etični komisiji, ter o obveznostih strokovne osebe za zaščito živali, kadrovskih in drugih pogojih za izvajanje poskusov ter postopku z živalmi po končanem poskusu.

VIII. NADZORSTVO

42. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov neposredno opravljajo uradni veterinarji, živalski policisti, kmetijski, lovski, ribiški inšpektorji ter inšpektorji, pristojni za ohranjanje narave (v nadaljnjem besedilu: pristojni inšpektor), vsak v okviru svojih pooblastil in pristojnosti.

Nadzorstvo nad izvajanjem določb prve, druge, četrte, pete, šeste, devete in petnajste alineje drugega odstavka 4. člena, drugega in tretjega odstavka 11. člena ter 12. člena tega zakona poleg oseb iz prejšnjega odstavka opravlja tudi policija.

Nadzorstvo nad izvajanjem določb drugega in tretjega odstavka 11. člena, 12. člena ter prve, druge, četrte, pete, šeste, devete in petnajste alineje 15. člena tega zakona poleg oseb iz prejšnjega odstavka opravlja tudi policija.

Društva, ki delujejo na področju zaščite živali, sporočajo pristojnemu inšpektorju kršitve določb tega zakona, ki jih ugotovijo pri opravljanju svojih nalog, ter opozarjajo na nepravilnosti in nezakonitosti v zvezi z zaščito živali.

Comment [65]: nujno izboljšati nadzorstvo - uvedba živalske policije, če vursovcu ne morejo vse, nujno izrekat kazni s strani vursa kršiteljem, ne samo opomine; sami ne razpolagamo s primerom, da bi bila dejansko izrečena denarna kazen, inšpektorji po naših izkušnjah izrečejo le opomin- DZZZ Posavje

Comment [66]: naše izkušnje: problem nadzorstva je, da tudi vursovcu inšpektorji ne opravljajo svojega dela vedno korektno; bolj se uživljajo v vlogo kršiteljev in njihovih socialnih problemov in posledično to vpliva na obravnavo mučene živali pri teh kršiteljih v smislu, da marsikaj spregledajo, če je kršitelj npr. pijanec, v socialni stisk itd. - to posledično pomeni neenakost pred zakonom v praksi. Zakonodajca je preveč ohlapna v besedami "ustrezen", "primeren bivalni prostor" itd, kar pušča inšpektorjem preveč subjektivne presoje pri oceni stanja mučene živali. Ta presoja se velikokrat zato zaključuje v škodo živali. Pri nadzorstvu naj bi inšpektor vedno preveril čip živali, zlasti psov, kar bi izboljšalo preglednost nad čipiranimi živalmi. Če žival ni čipirana, sledi ustrezna kazen - denarna. DZZZ Posavje

Comment [67]: Predlagamo, da se na vsak območni urad vursa dodeli po enega inšpektorja, ki bi preverjal upoštevanje ZZZiv (in Pravidnika o zaščiti hišnih živali in drugih ustreznih podzakonskih aktov). Društva bi imela pa le pooblastila da domnevnim kršiteljem pustijo obvestilo, v kat ... [6]

Comment [68]: PF MB predlaga termin "živalski policisti". To je smotno se osebje v primeru, ce bi vurs oblikoval posebno enoto za to podrocje. Uporabnik DPZSP

Comment [69]: DZZZLJ je v celoti proti podelitvi funkcije prostovoljskim organizacijam. Preverjanje prijav na terenu in prijavljanje utemeljenih kršitev poteka že sedaj. Vsi argumenti za in proti so v Prilogi 4, primerjava iz diplomske pa v Prilogi 5

Comment [70]: Predlagamo vključitev se 8. alineje, 10. in 13. alineje (slednjo zaradi namernih zastrupitev). Prav tako bi morali uvesti obvezno izobrazevanje za policiste (To potrebo omenja tudi Tina Temen; recimo enega na policijski postaji) o zasciti zivali (to ... [7]

Comment [71]: PF MB predvideva spremembe tudi tega odst. (glej predlog) UporabnikDPZSP

Comment [72]: Po zgledu ugotovitev Tine tement v svojem doplonskem delu bi društva lahko dobila neke "pristojnosti", toda v okviru vladne organizacije/reorganiziranega vursa. Dobro bi bilo tudi, da bi rustva (vsaj v določenih primerih) imela položaj STRANKE v postopku. ... [8]

Društva, ki delujejo na področju zaščite živali imajo v primerih iz prejšnjega odstavka tega člena položaj stranke v postopku.

43. člen

Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima pristojni inšpektor, poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po drugih predpisih, še te pravice in dolžnosti:

– ugotoviti identiteto skrbnika živali v primeru suma kršitve določb tega zakona ter kršitev po potrebi tudi fotografirati oziroma posneti, in pravico brez predhodnega obvestila ter brez dovoljenja pravne in fizične osebe vstopiti v poslovne ali proizvodne prostore, ter vozila, kjer se nahajajo živali ali obstaja sum, da se nahajajo.

Če mora inšpektor pri opravljanju nadzorstva pregledati stanovanjske prostore, pa pravna ali fizična oseba temu nasprotuje ali ni dosegljiva, si mora za pregled teh prostorov pridobiti odredbo pristojnega sodišča; **Brez odredbe pristojnega sodišča ter brez predhodnega obvestila in dovoljenja pravne ali fizične osebe sme inšpektor vstopiti v stanovanjske prostore, kjer se nahajajo ali obstaja utemeljen sum, da se nahajajo živali, ki so zaprte v nezdravih razmerah oziroma za katere ni primerno poskrbljeno, o čemer mora inšpektor v 48 urah pripraviti poročilo, v katerem morajo biti navedene okoliščine, ki so utemeljevale sum, da je šlo za nujno oskrbo in zaščito živali.**

se mora sestaviti poročilo z dokazi, da je šlo za nujno oskrbo in zaščito živali;

– opravljati redne preglede vseh objektov, kjer se redi, goji ali se opravlja promet z živalmi, prireditve, razstave in trgovine z živalmi ter zavetišč in hotelov za živali;

– začasno ali trajno odvzeti žival in prepovedati stike dosedanjemu skrbniku živali, če je to potrebno za zaščito živali v primeru kršitve določb tega zakona. Za začasno odvzete rejne živali uradni veterinar odredi oskrbo na domu skrbnika živali, če pa to ni možno, se živali trajno odvzamejo in prodajo ali usmrtijo. Iz kupnine od prodane živali se pokrijejo stroški postopka, morebitna razlika pa se izplača skrbniku živali. Za odvzete hišne živali, razen za živali prosto živečih vrst, uradni veterinar odredi namestitve v zavetišče, ki lahko živali takoj odda primernemu skrbniku oziroma ravna v skladu z 31. členom tega zakona. Za začasno ali trajno odvzete živali prosto živečih vrst uradni veterinar odredi začasno oskrbo v zatočišču za živali prosto živečih vrst v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave. Če je bila žival oddana novemu skrbniku, je v primeru pravnomočno odpravljenih odločb o odvzemu živali dosedanji skrbnik živali upravičen do odškodnine, ki jo uveljavlja pred pristojnim sodiščem;

– določiti odpravo nepravilnosti pri izvajanju tega zakona;

– ~~odrediti usmrtitev ali zakol živali na stroške skrbnika, če gre po mnenju veterinarja za neodpravljljive bolečine ali poškodbe, ali če gre za nevarno žival;~~ usmrtiti ali odrediti usmrtitev ali zakol živali na stroške skrbnika, če gre po mnenju veterinarja za neodpravljljive bolečine ali poškodbe, ali če gre za nevarno žival ter brez odobritve veterinarja, če žival tako trpi, da ni moč čakati veterinarja;

– prepovedati rejo določene vrste živali in uporabo proizvodnih ali poslovnih prostorov, če ugotovi, da je skrbnik ponovno kršil obveznosti iz tega zakona in s tem povzročal živali bolečine in trpljenje;

– prepovedati natovarjanje in prevoz živali, če niso izpolnjeni predpisani pogoji;

– prepovedati izvajanje posegov, ki niso dovoljeni oziroma se izvajajo v nasprotju z določbami tega zakona;

– odrediti ustavitve poskusov oziroma prepovedati izvajanje poskusov na živalih, ki se izvajajo v nasprotju z določbami tega zakona ali če pomanjkljivosti niso odpravljene v določenem roku;

Comment [73]: Definirati je potrebno, kaj je pravica, kaj dolžnost.
Uporabnik DPZSP

Comment [74]: PF MB predlaga spremembo te povedi. Ki opisuje pooblastila inspektorja pri vstopu v prostore. P.S. v njihovem predlogu je potrebno nadomestiti besedo stavek z besedo poved.
Uporabnik DPZSP

Comment [75]: Dodati bi morali, da se more lastnika živali v teh primerih nadzorovati na domu (redni nenapovedani obiski, ipd). V tem primeru bi se za to aktivnost lahko npr. Pooblastilo društva. Predvideti bi morali tudi kazenske določbe za lastnike živali, ki bi v tem obdobju krsili zakonodajo.
Uporabnik DPZSP

Comment [76]: Pred besedo „prodajo“ se doda se „oddajo“. V tem primeru pa se oddaja smatra najbrz sa sporno, ker ne more zagotoviti finančnih sredstev za kritje postopka. Vendar se sredstev ne ridobi niti z usmrtitvijo (v bistvu se z evtanzijo stroški se povečajo).
Uporabnik DPZSP

Comment [77]: Razlika ne bi smela biti izplačana skrbniku, ker je krsil zakonodajo na področju zascite živali.
Uporabnik DPZSP

Comment [78]: Beseda „takoj“, se crta. Odvzete živali imajo po ZZŽiv status zapuscene živali. Kako hitro lahko zavetisce sprejeto zapusceno žival odda novemu skrbniku, je določeno v Pravilnikih o pogojih za zavetisca za zapuscene živali. Žival, ki se sprejme v zavetisce, naj pri pred oddajo v nov dom prestala karanteno, vendar zadnja alineja 15. clen Pravilnika („Namestitve v izolatoriju traja za pse praviloma 10 dni, za mačke pa praviloma 14 dni.“) nejasno določa obveznost karantene – beseda „praviloma“ brez navedenih primerov izjem namrec napeljuje na to, da se lahko žival odda tudi brez tega, da prestane karanteno (poisci primere dopisov vursa, ce obstajajo). Sicer prva alineja istega clena Pravilnika določa, da „Vsako novo sprejeto žival je potrebno namestiti v izolatorij tako, da ne more priti v stik z drugimi živalmi.“, vendar ker pred besedo „tako“ manjka izraz „in sicer“, ponovno obstaja možna interpretacija, da določa le nacin, kako se žival v izolatorij namesti v primeru, ce do namescanja v izolatorij sploh pride. To je sicer pomanjkljivost Pravilnika, ki pa bi jo lahko odpravili ze s spremembo zakona – namesto besede „takoj“ se uvede „po iztecenih karanteni“. DPZSP
Uporabnik

- prepovedati zakol živali, če ni zagotovljeno predpisano omamljanje in zakol živali;
- prepovedati opravljanje dejavnosti imetniku zavetišča, če ne izpolnjuje več predpisanih pogojev;
- določiti plačilo stroškov v zvezi z zapuščenimi živalmi skrbniku ali zavetišču oziroma občini, če ni zagotovila zavetišča;
- **namestiti in oskrbeti ali** določiti zavetišču namestitev in oskrbo psa, ki ogroža okolico, če skrbnik ne odvrne splošne nevarnosti ali ni znan ali dosegljiv;
- **uloviti, prevažati, namestiti in oskrbeti ali** določiti zavetišču ulov, prevoz, namestitev in oskrbo zapuščene živali.

44. člen

Policisti ter pooblaščenec osebne carinske službe v primeru prevoza in pošiljk živali brez ustreznih dokumentov ali v nasprotju z določbami 12. člena tega zakona ali v primeru mučenja živali, zadržijo živali oziroma pošiljko, osebe in prevozno sredstvo ter o tem takoj obvestijo pristojnega inšpektorja. Zadržanje oziroma omejitev gibanja iz prejšnjega odstavka lahko traja največ dve uri.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

45. člen

Z globo od 2.400 do 84.000 eurov se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. naklepno ali iz malomarnosti povzroči živali nepotrebno trpljenje ali jo po nepotrebem ali neprimerno usmrti (prvi odstavek 4. člena);
2. stori katero od ravnanj iz drugega odstavka 4. člena in 4.a člena tega zakona.

1. kot skrbnik ali prevoznik živali ne zagotovi fizičnega varstva nevarnih živali (prvi odstavek 12. člena);
2. ne zagotovi fizičnega varstva nevarnega psa v skladu z drugim odstavkom 12. člena tega zakona;
3. na javno mesto oziroma v sredstva javnega prevoza ne pusti psa – vodiča slepih oziroma psa – pomočnika invalidov skupaj z njegovim skrbnikom (prvi odstavek 13. člena);
4. neustrezno prevažata živali (prvi odstavek 17. člena);
5. opravi boleč poseg na vretenčarju brez anestezije (prvi odstavek 19. člena);
6. ravna v nasprotju z 20. členom tega zakona;
7. izvaja poskuse na živalih ~~brez dovoljenja ali~~ v nasprotju z ~~dovoljenjem določbami iz prvega odstavka~~ 21. člena tega zakona;
8. izvaja poskus v izobraževalne namene v nasprotju s prvim odstavkom 22. člena tega zakona;
9. izvaja poskuse na vretenčarjih v nasprotju s 23. členom tega zakona;
10. ravna v nasprotju s 25. členom tega zakona;
11. usmrti žival v nasprotju s 26. členom tega zakona;
12. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 27. člena tega zakona;
13. opravlja dejavnost zavetišča, ne da bi za to izpolnjeval predpisane pogoje (tretji odstavek 27. člena);
14. ravna v nasprotju z 28. členom tega zakona;
15. se kot društvo ukvarja z oddajo oziroma prodajo zapuščenih živali in ne izpolnjuje predpisanih pogojev (šesti odstavek 31. člena).

Comment [79]: Nase vprašanje: To pomeni, da ima inspektor tudi pravico, da žival namesti (kam, k sebi domov?) in oskrbi (veterinarsko oskrbi?) žival??
Uporabnik
DPZSP

Comment [80]: PF MB predlaga spremembo te alineje – tako, da se pred obstojecim besedilom doda "uloviti, prevažati, namestiti in oskrbeti ali".
Nase vprašanje: To pomeni, da ima inspektor tudi pravico, da žival namesti (kam, k sebi domov?) in oskrbi (veterinarski?)?? Tukaj se posledično pojavi problem, da mora imeti inspektor ustrezno vozilo in opremo za odlov. Seveda ima to smisel ob reorganizaciji vursa in oblikovanju nove enote s spremenjenimi pooblastili.
Uporabnik
DPZSP

Comment [81]: Nujno dodati tudi sankcije za občine, v kolikor ne upoštevajo njihovih dolžnosti po tem zakonu zakona ter kdo jih izreka.
Mačjelovka

Z globo od 1.600 do 4.100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje posameznik za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Za prekršek iz prve, druge, šeste, osme in trinajste točke prvega odstavka tega člena storjen več kot enkrat se lahko poleg globe izreče tudi ukrep odvzema živali ter prepovedi stikov dosedanjemu skrbniku živali in prepovedi skrbništva nad vsemi ali posameznimi vrstami živali v trajanju do 2 let ali pa le opozorilo o možnosti prepovedi skrbništva nad živalmi, če je verjetno, da bo opozorilo zadoščalo pri odvratanju od ponovne storitve prekrška iz prve, druge, šeste, osme in trinajste točke prvega odstavka tega člena. Če je prepoved kršena, se žival odvzame.

46. člen

Z globo od 1.600 do 42.000 eurov se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. ne zagotovi katerega od pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega zakona;
2. takoj ne oskrbi bolnih, poškodovanih in onemoglih živali (prvi odstavek 8. člena);
3. ne nadzira rejnih in hišnih živali v skladu s tretjim odstavkom 8. člena tega zakona;
4. ravna v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;
4. ne zagotovi rezervnega sistema prezračevanja v skladu z drugim odstavkom 9. člena tega zakona;
5. proda ali podari hišno žival v nasprotju z 10. členom tega zakona;
6. ne zagotovi osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega zakona;
7. ne zagotovi ustrezne vzgoje in šolanja oziroma drugih ukrepov in je zato žival nevarna okolici (drugi odstavek 11. člena);
8. zaupa v vodenje nevarnega psa osebi, ki je mlajša od 16 let (tretji odstavek 12. člena);
9. opravlja dejavnost hotela za živali, ne da bi za to izpolnjeval predpisane pogoje (drugi odstavek 14. člena);
- ~~10. stori katero od ravnanj iz prvega odstavka 15. člena tega zakona;~~
11. natovori, prevažajo, pretovori ali raztovori živali v nasprotju s prvim odstavkom 16. člena tega zakona;
12. ne zahteva pravočasno veterinarske pomoči in oskrbe bolnih ali poškodovanih živali, veterinarske pomoči pri porodih, kadar je potrebna, ali ne zagotovi ustrezne nege bolnih, poškodovanih in onemoglih živali (18. člen);
13. opravlja dejavnost organizacije na področju vzreje, reje, dobave poskusnih živali ali izvajanja poskusov na živalih v nasprotju s prvim odstavkom 20.a člena tega zakona;
14. opravlja znanstveno-raziskovalno ali izobraževalno delo na izoliranih organih, tkivih ali truplih predhodno usmrčenih živali v nasprotju s prvim ali šestim odstavkom 22.a člena tega zakona;
15. ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom 26.a člena tega zakona;
16. goji, poseduje ali vodi psa kljub prepovedi iz osmega odstavka 26.b člena tega zakona;

Comment [82]: Zvisati je treba to globo.
Podprto z: dipl. Delo Tine Tement
Uporabnik
DPZSP

17. ne zagotovi šolanja psa v skladu s prvim odstavkom 26.c člena tega zakona;
18. izvaja šolanje psov po programu, ki ni potrjen v skladu z drugim odstavkom 26.c člena tega zakona.

Z globo od 800 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje posameznik za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

46.a člen

Z globo od 800 do 33.000 eurov se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. kot pristojna veterinarska organizacija ne vnese predpisanih podatkov v centralni register psov (prvi odstavek 6. člena);
2. ne prijavi posedovanja živali prosto živečih vrst (tretji odstavek 6. člena);
- ~~3. ne zagotovi katerega od pogojev iz prvega odstavka 7. člena tega zakona;~~
4. ne prepreči napak v reji v skladu z drugim odstavkom 7. člena tega zakona;
5. ne zagotovi ločene namestitve živali v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona;
6. ne zagotovi fizičnega varstva psa v skladu s tretjim odstavkom 11. člena tega zakona;
7. če ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 31. člena tega zakona.

Z globo od 400 do 1.600 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 200 do 400 eurov se kaznuje posameznik za prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o zaščiti živali – ZZZiv (Uradni list RS, št. 98/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

Minister izda izvršilne predpise iz 39., 40. in 41. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

48. člen

Sredstva iz druge alineje prvega odstavka 33. člena tega zakona lahko imetnik zavetišča uveljavlja v 5 letih od uveljavitve tega zakona.

49. člen

Obstoječi objekti in oprema za rejo živali morajo izpolniti pogoje, predpisane s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, najpozneje v desetih letih od uveljavitve tega zakona.

50. člen

Do uveljavitve izvršilnih predpisov iz tega zakona se še uporabljata:

- Pravilnik o ukrepih za zaščito živali pred mučenjem pri izvajanju zdravstvenega varstva živali (Uradni list SRS, št. 40/85);
- Navodilo o pogojih za izdajo dovoljenja za poskus na živalih v znanstveno-raziskovalne namene (Uradni list SRS, št. 40/85 in 22/87).

51. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- Zakon o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85);

Comment [83]: PF MB predlaga crtanje te tocke.
Uporabnik
DPZSP

Comment [84]: To globo je treba zvisati.
Podkrepljeno z: dipl. Delo Tine Tement
Uporabnik
DPZSP

- drugi odstavek 158. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96);
- 6. in 7. točka 11. člena Zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list SRS, št. 16/74 in 42/86);
- drugi stavek 11. člena Zakona o postopku z najdenimi stvarmi (Uradni list SRS, št. 31/76);
- Pravilnik o kriterijih za podelitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu na področju kmetijstva, gozdarstva, lovstva, ribištva, veterinarstva ali prehrane (Uradni list RS, št. 52/98, 60/98) v delu, ki se nanaša na društva s področja zaščite živali, kolikor je v nasprotju s tem zakonom.

52. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakon o zaščiti živali – ZZZiv-A (Uradni list RS, št. 126/03) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaščiti živali – ZZZiv-B (Uradni list RS, št. 14/07) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

27. člen

Obstoječe organizacije iz prvega odstavka 20.a člena zakona se morajo uskladiti z določbami tega zakona v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

Začetni postopki v zvezi z nevarnimi psi se dokončajo v skladu z določbami tega zakona.

Podatke glede EMŠO lastnika psa začnejo vnašati pristojne veterinarske organizacije v register psov ob cepljenju psov proti steklini šest mesecev po uveljavitvi tega zakona. Za že registrirane pse se podatki glede EMŠO lastnika psa vnesejo ob prvem naslednjem cepljenju.

Obstoječi skrbniki ~~preste živečih vseh~~ (DZZZLJ) živali iz skupin velikih sesalcev in velikih plazilcev ter živali, ki izločajo strupe, morajo prijaviti posedovanje živali upravnemu organu, pristojnemu za veterinarstvo, v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

28. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predlagamo zamenjavo termina „skrbnik” s terminom „lastnik”. V isti povedi se crta izraz „ali oskrbi”. V drugi povedi istega odstavka se beseda „oskrbovalcev” zamenja z besedo „skrbnikov”, isti povedi se crta izraz „ali zivali, ki jih ima v oskrbi”. V tretji povedi se beseda „skrbnik” zamenja z besedo „lastnik”.

Utemeljitev:

- dopis Emeršiča oz. Vursa Društvu prijateljev živali S. Primorske, v katerem navaja, da lastništva prostoživeče mačke ni mogoče z zagotovostjo definirati, ce macka ni cipirana. Torej iz tega izhaja, da je razlika med lastnikom macke in tistim, ki jo hrani ipd - zanjo (občasno) skrbi, ni pa lastnik. Po drugi strani v istem dopisu enači lastnika prostoživece macke s tistim, ki zanjo le (občasno) skrbi (torej v primeru prostoživece macke hrani), saj navaja, da ce kdo prostoživece macke hrani ipd. to pomeni, da zanje skrbi, iz cesar izhaja, da je skrbnik - pojem skrbnika pa opredeljuje ta clen ZZZiv in ZZZiv nalaga skrbniku vse dolznosti lastnika. Iz tega izhaja, da je nekdo, ki (obcasno) hrani prostoživeco macko v prekrsku, ce za te macke ne zagotovi sterilizacije/kastracije na svoje stroške.

ZZZiv sicer skuša definirati razliko med lastnikom živali in med tistim, ki za žival skrbi, vendar so dolznosti lastnika zivali nejasne saj zakon navaja kotradiktorni infomaciji:

a) "Skrbnik živali je oseba, ki ima žival v lasti ALI oskrbi ..." in "ODGOVARJA za ustrezno rejo, ravnanje, oskrbo ..." - v tej povedi imata oseba, ki ima zival v lasti, in oseba, ki za zival le skrbi izenacen polozaj in dolznosti.

b) Kondradiktorna definicija se pojavi v naslednji povedi " Skrbnik živali odgovarja tudi za delo in ravnanje **oskrbovalcev** svojih živali ali živali, ki jih ima v oskrbi. " kjer uvaja pojem "oskrbovalec", oskrbovalec pa ni odgovoren za delo in ravnanje z zivaljo svojih zivali. Ce "oskrbovalec" zivali ni "lastnik", vendar pa besedna zveza "ravnanje oskrbovalcev svojih zivali" nakazuje na to, da "oskrbovalec" skrbi" za zivali skrbnika oz. jih ima "v oskrbi". Iz tega na podlagi prve povedi v isti aineji tega clena izhaja, da je to oseba, ki "ima zival v oskrbi", torej je SKRBNIK in bi potemtakem moral nositi odgovornost za ustrezno rejo, ravnanje, oskrbo ipd. zivali, kot jo ista poved navaja v nadaljevanju. Torej iz tega izhaja, da ni mogoce razlikovati skrbnika od oskrbovalca.

V vursovi brošuri "Odgovorno lastništvo psa" avtor, je Mitja Šedlbauer uvedel pojem LASTNIK in pojem SKRBNIK ter jasno definiral razlike med tema dvema pojmomoma. Lastnik živali je oseba, ki ima psa pravno-formalno v lasti (cip pri psu vsebuje podatke lastnika), skrbniki nekega psa pa so npr. lahko ostali clani družine lastnika, ki za psa prav tako skrbijo.

- dopis Vursa (OU Nova Gorica) Društvu prijateljev živali S. P. v katerem inšpektorica navaja, da je vsako hranjenje prostoživečih mačk akt posvojitve.

- odloca sodisca o najdenem psu, za katerega je obcina trdila, da ni zapuscena zival, ampak lastniska, ker ga najditelj zavetiscu ni prijavil v 24-ih urah. (ZH)

- problem s psom v Ljubljani (zgodba predstavljena tudi na televiziji, prijavitelj domnevnega mucenja je bilo verjetno DZZZ Ljubljana. Komentar Vide Čadonič Špelič na to, zakaj zaradi krsenja zakonodaje vurs ne ukrepa in zakaj se pes se vedno nahaja v neustreznih razmerah na isti lokaciji, je bil, da zato, ker ni jasno, cigava last je pes. Pes namrec ni cipiran. V tem primeru torej vurs ne uposteva zakonodaje, ki pravi, da za ustrezno rejo, ravnanje, oskrbo ipd. zivali odgovarja skrbnik zivali, ki je oseba, ki ima zival v lasti ALI OSKRBI. Nekdo namrec za omenjenega psa skrbi (postavljena koca, zagoovljena veriga, hranjenje ipd.), res pa je, da oskrba domnevno ne dosega zakonsko predpisanih minimumov.

DPZSP

Predlagamo, da se del povedi "oziroma obcina, ce ni zagotovila zavetisca" umakne, saj obstojeca poved dopusca možnost, da obcina ne zagotovi namestitev v zavetiscu za zapuscene zivali, kar je v nasprotju s 27. clenom ZZZiv. Danes, 14. 7., je Maja Arambasic (pravnica, drustvo Zverca) predlagala se, da se uvede obvezno podpisovanje pogodbe obcine z zaveticem (sedaj zakonodaja pravi le, da da mra obcina zagotoviti doloceno stevilo azilskih mest za pse, ne definira pa, kako) - ce se dela samo prek narocilnice, se pac obcine izogibajo placilu stroskov in jih od njih tudi ni mogoce terjati (se posebej takrat, ko je zival zaradi urgence v zavetisce prepeljana takoj in ni casa za predhodno urejanje napotnice - Podkrepitev: dopisi ZH

DPZSP

Obvezno bi bilo treba definirati kazni za obcine, ki ne bi imele pogodbe ali ki bi zavrcale placilo stroskov.

DZZZLJ: Če se bo definiralo prostoživeče mačke, je tale del verjetno nepotreben, saj je potemtakem občina dolžna zagotoviti namestitev za vsako žival (drugih živali se ne vrača v okolje).

Predlagamo, da se del povedi “oziroma občina, ce ni zagotovila zavetisca” umakne, saj obstojeca poved dopusca možnost, da občina ne zagotovi namestitev v zavetiscu za zapuscene zivali, kar je v nasprotju s 27. clenom ZZZiv.

Page 5: [3] Comment [13]

3.9.2010 16:06:00

Utemeljitev:

Podprto je z: treba je najti kaksen dopis, kjer je v primeru hrtov, ki so v Kranjsk Gori zivali v slabih razmerah, vurs trdil, da se ne more upostevati potreb zaradi specifike pasme (da hrti niso primerni za bivanje v zunanjem okolju/mrzlem podnebjju ipd.), ker v ZZZiv-ju niso upostevane potrebe glede na specifcno pasmo psov. Pravilnik o zasciti hisnih zivali uposteva tudi potrebe posameznih pasem, a je zal zakon pravilniku nadrejen. DPZSP

Page 5: [4] Comment [15]

3.9.2010 16:06:00

posebej definirati pri točki 10 psihično mučenje; naše izkušnje - vursovi inšpektorji so dostikrati subjektivno ocenjevali v kakšnem stanju je pes, npr. na prekratki verigi, in zaključili, če je je pes fizično izgledal ok, da potem ni mučen- DZZZ Posavje

Page 6: [5] Comment [18]

3.9.2010 16:06:00

Utemeljitev: Zaradi pomankljivih določb v Pravilniku o pogojih za zavetisca za zapuscene zivali, ki se nanasajo na oglasevanju zivali, ki se nahajajo v zavetiscu, s strai imetnika zavetisca Omenjeni pravilnik doloca le, da jih imetnik zavetisca oglasuje v medijih, kjer so objave zastonj, LAHKO pa ima tudi spletno stran (ni obvezno), ne doloca pa obsega oglasevanja oz. Kako redno mora imetnik zavetisca azurirati oglase zivali. Zato se v nekaterih zavetiscih dogaja, da svoje zivali zelo slabo oglasujejo, njihovi oglasi so neaktualni. Tako se lokalnim obcinam povecujejo stroški za nastanitev zapuscenih zivali, ker pac zivali stezka najdejo nov dom, to pa je neracionalno trosenje davkoplaacevalskega denarja. DPZSP

Page 32: [6] Comment [67]

3.9.2010 16:06:00

Predlagamo, da se na vsak območni urad vursa dodeli po enega inšpektorja, ki bi preverjal upoštevanje ZZZiv (in Pravilnika o zaščiti hišnih živali in drugih ustreznih podzakonskih aktov). Društva bi imela pa le pooblastila da domnevnim kršiteljem pustijo obvestilo, v katerem ga obvestijo katere kršitve mora v določenem roku odpraviti, če pa sumi na hujše kršitve, primer posreduje inšpektorju. DPZSP

Page 32: [7] Comment [70]

3.9.2010 16:06:00

Predlagamo vkljucitev se 8. alineo, 10. in 13. alinejo (slednjo zaradi namernih zastrupitev). Prav tako bi morali uvesti obvezno izobrazevanje za policiste (To potrebo omenja tudi Tina Temen; recimo enega na policijski postaji) o zasciti zivali (to pa verjetno sodi v druge zakone – Zakon o policiji?) Uporabnik

DPZSP

Page 32: [8] Comment [72]

3.9.2010 16:06:00

Po zgledu ugotovitev Tine tement v svojem diplomskem delu bi drustva lahko dobila neke “pristojnosti”, toda v okviru vladne organizacije/reorganiziranega vursa. Dobro bi bilo tudi, da bi rustva (vsaj v določenih primerih) imela položaj STRANKE v postopku. Treba je definirati v tem zakonu kaj so ”nepravilnosti” in kaj nezakornosti. Ce bi drustva dobila neke ”pristojnosti”, bi bilo obvezno treba uvesti formalna izobrazevanja, cetudi bi pristojnosti zajemale le pusanje obvestil na vratih domnevnega mucitelja. DPZSP

Uporabnik